

ONDERWIJS
Problemen met
Limo

3

INTERNATIONAAL
Spaanse regering
blundert met Erasmus

5

SOCIAAL
Interview Annemie
Turtelboom (Open Vld)

12

CULTUUR
Mark Lanegan

15

Beeld – Gevaren van alcohol onderschat –

Alcohol is de enige drug die legaal is. Volgens experts moeten mensen meer gewezen worden op de gevaren van alcohol. Mensen getuigen over hoe alcohol hun leven verwoestte. [Dossier op pagina 8 en 9](#) (Foto: Simon Leclercq)

DATABANKEN EN ABONNEMENTEN ZORGEN VOOR STIJGENDE KOSTEN

Fusieplannen voor bibliotheken Letteren, Theologie en Centrale Bibliotheek

De KU Leuven denkt na over fusies en samenwerkingen tussen de bibliotheken van Humane Wetenschappen. Er zijn maatregelen nodig om de steeds duurdere boeken en abonnementen te kunnen blijven betalen. De bibliotheken hoeven niet te rekenen op meer geld van de universiteit.

JENS CARDINAELS

De KU Leuven denkt eraan om een aantal bibliotheken te laten fuseren. Op de tafel liggen plannen om de Letterenbibliotheek samen te voe-

gen met de moderne collectie van de Centrale Bibliotheek. Het andere deel van de Centrale Bibliotheek, dat bestaat uit manuscripten en ander bibliothecair erfgoed, zou dan weer fuseren met de Maurits Sabbebiblio-

theek, de bibliotheek van de faculteit Theologie en Religiewetenschappen. Op die manier zou de Centrale Bibliotheek dus opgesplitst worden en bestuurlijk ondergebracht worden bij andere bibliotheken. Alle partijen benadrukken dat de plannen nog niet vergevorderd zijn.

Woestijn

Lieven Boeve, de decaan van de faculteit Theologie en Religiewetenschappen, bevestigt de plannen om de erfgoedafdeling van de Centrale Bibliotheek te fuseren met die van de Maurits Sabbebibliotheek. "Er wordt aan gedacht om het erfgoed van beide bibliotheken onder te brengen op één centrale plaats. Daartoe doen er zich enkele mogelijkheden voor. Wanneer

.....
"Meer geld is op dit moment zeker niet aan de orde"
.....

KOENRAAD DEBACKERE (KU LEUVEN)

een aantal onderzoeksgroepen van het departement biologie naar Heverlee verhuizen, komt het Kolenmuseum, dat naast de Maurits Sabbebibliotheek ligt, vrij.

"Een fusie tussen de Centrale Bibliotheek en de Letterenbibliotheek behoort inderdaad tot de mogelijkheden," zegt Demmy

Verbeke, de bibliothecaris van de Letterenbibliotheek. "Mijn bibliotheek heeft al jaren financiële problemen. We kunnen blijven roepen in de woestijn (om meer geld, red.), maar dat haalt blijkbaar niet veel uit."

Lees verder op pagina 3

veto+

24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroept

Debat

Opinie

Splinter

Treinbestuurders: Staken of kraken?

Treinbestuurder lijkt geen zware job op het eerste gezicht. Hij geeft gas, remt en toetert af en toe. Voor de rest zit hij de hele dag op zijn luie krent en geniet hij van de frissgroene weiden, wolkachtige, zachte loofbossen en rijkelijk begroeide akkers die zich aanlokkelijk uitrollen over de horizon. Bij het voorbijrazen groeten alle dieren hem enthousiast vanuit het bos en *Le Plat Pays* van Brel schalt patriottisch door zijn hoofd. Idyllisch, romantisch, een droomberoep.

Jammer genoeg is niets minder waar. Het werk *an sich* is niet noodzakelijk erg afmattend, toegegeven. Het addertje, of eerder de reusachtige anaconda, onder het gras is de administratieve debiliteit die erbij komt kijken. Een schijnbaar simpele job wordt tot in het oneindige gecompliceerd door hersenloze computerprogramma's en verouderde methodes. Onmogelijke werkuren, belabberde pauze- en pensioenregeling, hercertificatiedruk, uurroosterstress, het onregelmatige werkschema van beginnende bestuurders: te veel om op te noemen. Op dinsdag vijf november organiseerde het Autonoom Syndicaat van Treinbestuurders een staking, waardoor het treinverkeer hier en daar wat verstoord werd.

Toen ik op een dinsdag in de trein zat, merkte ik in mijn compartiment een groezelig, ongewassen nekmatje op, vergezeld door de stank van verschaald bier en sigaretten en gehuld in een felgekleurd trainingspak. Mijn maag draaide zich om bij het zien van een dergelijk onderontwikkeld gedrocht, agressief door de frustratie om zijn mislukte leven. Ik voelde haast hoe het humeur van de conductrice omsloeg door zijn aanwezigheid. Hij ontlofte onmiddellijk in een kindse driftbui, beledigingen spuiend in een haast onverstaanbaar dialect. Het personeel was volgens hem "te lui", iets waarin deze abortuswaardige jongeman ongetwijfeld een expert was, aan zijn jonge bierbuk te zien. Hij wist totaal niet waarom de staking plaatsvond, maar was er wel enorm door geïrriteerd.

Terwijl de bestuurders met hun staking nog wat meer wrevel opwekken tussen de reizigers en het NMBS-personeel, lachen degenen die iets aan de situatie kunnen veranderen in hun vuistje. Het plaatje van de typische ceo is compleet: Cubaanse sigaar in de mond, cognacje in de hand, bolle bierbuk in maatpak, dikke reet in een peperdure leren zetel. Ondertussen honend lachen om het achterlijke plebs hoort er natuurlijk ook bij. Aan het eind van de dag blijven de bestuurders machteloos: de ware boosdoeners zijn haast onbereikbaar. Ze kunnen enkel zichzelf in de voet blijven schieten met staking na staking, totdat de wolven in maatpak hen een pietluttige toegeving aanreiken.

De stakings lijken mij een bewonderenswaardig initiatief, principieel gezien. Jammer genoeg zijn ze niet erg effectief. De precare relatie tussen reizigers en bestuurders op het openbaar vervoer (denk aan De Lijn) wordt verder op de helling gezet door de hinder die veroorzaakt wordt. Daarom moeten er andere manieren gezocht worden om de belangen van de treinbestuurders te verdedigen.

JENS MEIJEN

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat Is ons onderwijs modern genoeg?

Modern onderwijs: het debat staat niet stil. Tablets in de les of juist blijven vasthouden aan het klassieke hoorcollege? We laten enkele experts aan het woord. **KORNEEL DESCHAMP**

Jan Elen (professor Onderwijskunde)

"De termen "modern" en "klassiek" zijn veel te relatief om in dit debat te gebruiken. Het gaat erom of we met het onderwijs doen wat we met het onderwijs willen. Uit onderzoek blijkt bovendien dat de hoopvolle verwachting dat het inzetten van informatie- en communicatietechnologie zou resulteren in een andere manier van lesgeven, die dan weer zou leiden tot een betere leerresultaat, veelal niet bewaarheid wordt. Het is niet omdat je een microfoon gebruikt dat je anders gaat lesgeven. Het is niet omdat de valven door Toledo zijn vervangen dat studenten beter zijn geïnformeerd. Het is niet omdat je oefeningen op een computer maakt, dan wel in een schriftje, dat je meer gaat leren."

"De vaststelling dat ICT niet meteen leidt tot ander onderwijs maakt ook dat ICT niet resulteert in betere of slechtere resultaten. Dat betekent niet dat we geen ICT moeten inzetten. We mogen zeker de evoluties in de bredere samenleving niet negeren. Zoals we niet langer verwachten van studenten dat ze hun papers indienen in een met vulpen geschreven schoonschrift, verwachten we nu wel dat studenten hun weg kunnen vinden op websites en platformen zoals Toledo. Door de huidige technologie hoeft de docent ook niet altijd een centrale plaats in te nemen in de lessen."

Matthias Meynen (Studentenraad KU Leuven)

"Wij vinden dat de manier van lesgeven centraal staat. Actieve participatie van de studenten is daarbij heel belangrijk. Tablets en dergelijke kunnen enkel een meerwaarde bieden. Natuurlijk vraagt het moderne onderwijs een mentaliteitswijziging, zowel bij de profen als de studenten. Er zijn mogelijkheden om te evolueren naar een alternatieve manier van lesgeven. Discussie tussen studenten en profen, interactie met studenten, meer voorbereidend werk en dus minder hoorcollege's."

"Tegelijk moeten we er wel voor blijven zorgen dat er duidelijkheid is voor de studenten. Ze mogen niet overspoeld worden met verschillende soorten cursusmateriaal en daardoor door het bos de bomen niet meer zien. Ook voor andere excessen moeten we waakzaam blijven. Een *weblecture* (een online video-opname van een les, red.) kan bijvoorbeeld, maar het is niet de bedoeling dat een les gewoon op Toledo komt en er niemand meer in het lokaal zit."

Frederik Truyen (professor Informatiekunde)

"Als grootschalige universiteit doen wij het eigenlijk zo slecht niet. We hebben elke faculteit proberen mee te trekken op ons leerplatform Toledo: alle docenten en cursussen staan er op. En inderdaad, daardoor is het nu misschien niet meer modern en moeten we stilaan een volgende stap voorbereiden. Maar het blijft belangrijk dat we daarin iedereen meekregen."

"De KU Leuven hoeft niet per se voorop te lopen, maar mag innovatie ook niet betuttelen. Ze moet iedereen omhoog krikken. Echte innovatoren zullen wel voorop lopen en allerlei zaken uitproberen in de les. En ja, het klassiek hoorcollege kan wat gepimpt worden. Daarbij denk ik aan het gebruik van gsm's om te stemmen in de les. Je hoeft niet altijd hetzelfde deuntje af te draaien als je wat interactiever wil zijn."

"Veel studenten zitten met een smartphone, pc of tablet in de les. Ze kunnen dus meteen googelen of tweeten. Ook een wijdere beschikbaarheid van videomateriaal in een kunnen: elke les op Toledo zal volgens mij de gemotiveerde student zeker helpen. Ook met MOOC's (*cursussen die op grote schaal online worden gedoceerd, red.*) die op een zinvolle manier voor KU Leuven-studenten worden aangewend kunnen we heel wat bereiken."

Didier Pollefeyt (vicerector Onderwijsbeleid)

"Het hoorcollege is zeker niet voorbijgestreefd. Studenten stellen juist de combinatie van fysieke hoorcollege's en vormen van gedigitaliseerd leren op prijs, zo blijkt uit onderzoek van de dienst Onderwijsbeleid. De evolutie naar *blended learning*, het combineren van beide vormen, moeten we dan ook blijven stimuleren. Zo was er twee jaar geleden hevige discussie aan de faculteit Sociale Wetenschappen toen enkele colleges dreigden te worden vervangen door filmpjes wegens plaatsgebrek. Het toont dat de studenten ook belang blijven hechten aan de klassieke vormen van onderwijs."

Tegelijk moeten we wel inspelen op nieuwe ontwikkelingen, bijvoorbeeld sociaal leren, interactie met de prof in de les via digitale middelen en leercentra zoals Agora. Ook een *wireless* omgeving in de hele KU Leuven, Toledo op tablet, het raadplegen van lesroosters op smartphones kan allemaal helpen. Studeren is een relationeel gebeuren en technologie moet in dienst daarvan staan."

Liesa Ollieaegheers

Onderwijs

Simon Leclercq

Fusieplannen voor bibliotheken

Vervolg voorpagina

Verbeke wijst op de gelijkenissen tussen de Centrale Bibliotheek en de Letterenbibliotheek. "Ze dienen al jaren grotendeels hetzelfde publiek. De moderne collectie van de Centrale Bib sluit heel nauw aan bij wat Letterenstudenten en -onderzoekers

betere dienstverlening niet tegengesteld zijn aan de wensen van de algemene beheerder (*Koenraad Debacqere, die verantwoordelijk is voor het geld van de bibliotheek, red.*). Goodwill tonen is altijd een goed idee. Er moeten initiatieven genomen worden voor de digitale collectie."

Ook andere bibliotheken verwach-

"Er is al jaren een acute geldnood bij de bibliotheek Letteren," zegt Peter Verbiest, de campusbibliothecaris van de groep Humane Wetenschappen. "Maar ook andere bibliotheken staan voor budgettaire uitdagingen. De budgetten stijgen niet. Integendeel. We zitten met een groot probleem. We moeten bekijken hoe we topbibliotheken kunnen blijven."

Is een fusie daarom nodig? "Zo lang de toestand maar beter wordt. Dat kan eventueel via een fusie," zegt Verbeke. "Wij zijn voorstander van alles dat ervoor zorgt dat onze collectie kan groeien en dat onze lezers nog beter bediend worden dan nu. Als een fusie een stap vooruit is, zullen we meewerken. Anders zullen we ons verzetten."

Volgens Boeve zouden fusies de gebruikers ten goede komen. "Een fusie biedt kansen op het vlak van collectie. Er komt dan ook meer ruimte voor de e-bibliotheek, die digitale bronnen bevat, en voor *digital humanities*, de onderzoeksdiscipline die bekijkt welke nieuwe onderzoeksmethodes de digitalisering mogelijk maakt."

Maar hij wijst ook op de noodzaak. "Zulke fusies komen er niet alleen omdat ze wenselijk zijn, maar ook omdat ze als noodzakelijk worden ervaren. Door een fusie zouden wenselijkheid en noodzakelijkheid aan elkaar gekoppeld worden."

Niet iedereen is voorstander van een fusie. "De plannen hebben draagvlak, maar niet overal," zegt Stefan Gradmann, het waarnemende hoofd van de Centrale Bibliotheek en de directeur van de Universiteitsbibliotheek, die ondersteunende diensten aanbiedt. "Voor de Centrale Bibliotheek zou het moeilijk te aanvaarden zijn dat het erfgoed vertrekt. Ook al is de winst van de samenwerking

met de Maurits Sabbebibliotheek qua erfgoed onmiskenbaar. Voor de samen met Letteren op te richten onderzoeksbibliotheek, is het draagvlak groter. Daarvan ziet iedereen de voordelen. Er zijn in ieder geval nog geen beslissingen genomen. We zijn aan het nadenken."

Bij de andere faculteiten van Humane Wetenschappen is er argwaan. "Ze staan op de rem wat de fusies betreft," zegt Christoph Malliet, de bibliothecaris van de rechtenbibliotheek. "Er is al jaren samenwerking tussen alle bibliotheken van Humane Wetenschappen. De andere bibliotheken vragen zich af of een nauwere samenwerking tussen drie bibliotheken impliciert dat de samenwerking met de andere op een lager pitje komt te staan."

Administratie

Alle bibliotheken zijn het er wel over eens dat ze meer moeten samenwerken. Dat doen ze nu al, maar ze willen bestaande samenwerkingen versterken. "De collecties moeten nog beter op elkaar worden afgesteld," zegt Verbiest.

"Wij willen vooral meer samenwerking achter de schermen. Vooral qua administratie," zegt Steven Spijlers, de bibliothecaris van de bibliotheek van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. "De bibliotheek Letteren beheert nu al onze tijdschriften."

Tussen de bibliotheken van de faculteiten Sociale Wetenschappen en Psychologie en Pedagogische wetenschappen is er al een operationele samenwerking, zegt Malliet van de bibliotheek rechten. Zo delen ze personeel en werken ze samen op het vlak van leenverkeer tussen bibliotheken. "Daar is de faculteit Rechten nog niet bij aangesloten, maar we beraden ons."

BIBLIOTHEKEN

Problemen met zoekcatalogus Limo

De bibliotheekcatalogus Limo vertoont sinds de start van het academiejaar problemen. De oorzaak is onbekend.

MARGOT DE BOECK

Sinds kort zijn er problemen met Limo, de zoekcatalogus van de bibliotheken. Menig student ondervindt dat de catalogus traag is en terugklikken naar vorige bladzijden mislukt vaak. LIBIS, dat verantwoordelijk is voor Limo, zegt dat ze meer klachten ontvangen dan vroeger.

"Er wordt gezocht naar een oplossing, maar die is nog niet gevonden," zegt Veerle Kerstens van LIBIS.

"Het is moeilijk om de precieze oorzaak te bepalen," zegt Jo Rademakers, het hoofd van LIBIS. "De onderzoekers die een oplossing moeten bedenken voor dit probleem, kunnen de storingen met de zoekdatabank niet reproduceren in hun onderzoekscenarium. Hopelijk wordt de oorzaak snel gevonden, zodat er aan een oplossing kan worden gewerkt."

Op zondag drie november lag Limo een hele dag stil. "Dat gebeurt zo'n twee à drie keer per jaar om een aantal noodzakelijke updates uit te voeren," zegt Kerstens. "De enige merkbare vernieuwing sinds deze zomer is de mogelijkheid om bij zoekopertes ook enkel te zoeken naar *physical items in KU Leuven*."

"Zo kun je vermijden dat al je trefers in de bibliotheek van Kortrijk of het Vlaams Parlement staan," vult Rademakers aan.

"De aanpassing verklaart niet de huidige problemen van de catalogus," benadrukt Kerstens.

Overbelasting?

Op de vraag of deze storingen te maken zouden kunnen hebben met de Associatie KU Leuven, antwoorden Kerstens en Rademakers stellig van niet. "De overgang naar de Associatie is al twee jaar geleden in gang gezet," zegt Rademakers.

"Het enige verschil met vorig jaar is dat de KU Leuven-studenten op andere campussen dan die in Leuven zich nu ook via de stuiiterproxy (*manier om van thuis uit in te loggen, red.*) moeten aanmelden."

"Maar de extra groep studenten die ontstaat is niet zo groot," zegt Rademakers. "Van een overbelasting kan dus geen sprake zijn."

"Hopelijk wordt de oorzaak snel gevonden, zodat aan een oplossing kan worden gewerkt"

JO RADEMAKERS (LIBIS)

Onderwijs

Kwong Gueung Gigi To

TEAM KU LEUVEN WINT BIOLOGIEPRIJS IN BOSTON

Studenten verjagen bladluizen

Op vier november won een team van studenten aan de KU Leuven de prijs voor het beste computermodel op de International Genetically Engineered Machineswedstrijd in Boston.

HANNE VAN ESPEN

De iGEM-wedstrijd is een jaarlijkse wedstrijd die georganiseerd wordt door het MIT (Massachusetts Institute of Technology), een gerenommeerde Amerikaanse universiteit. Aan deze wedstrijd binnen het onderzoeksdomein van de synthetische biologie namen meer dan tweehonderd universiteiten van over heel de wereld deel. Het doel van de synthetische biologie is iets creëren dat voordien niet bestond. Concreet gaat het onder andere over de manipulatie van bacteriën door de modificatie van het DNA.

De KU Leuven nam deel met een zestienkoppig team dat bestond uit leden van verschillende faculteiten, namelijk studenten geneeskunde, biomedische wetenschappen, (bio-)ingenieurswetenschappen, biochemie & biotechnologie en filosofie. Zij hebben een bacterie gemanipuleerd

waardoor ze bladluizen afschrikt. Daarvoor maakten de studenten nieuwe genen aan door het gebruik van biobricks, stukjes DNA.

Het afschrikken van bladluizen gebeurt op twee manieren. Enerzijds door de productie van een alarmstof waardoor bladluizen op de vlucht slaan, anderzijds door het verdedigingsmechanisme van de plant te activeren waardoor ze natuurlijke vijanden van de bladluizen, zoals lieveheersbeestjes, aantrekt.

Verder deden de studenten niet enkel onderzoek in het labo, maar ze stelden ook computermodellen op om te voorspellen wat de cel doet in verschillende omstandigheden. Er werd ook een oscillator gemodelleerd. Die wekt een signaal op dat varieert in de tijd waardoor de twee verschillende stoffen om de beurt vrijkomen en voorkomt zo gewinning bij de bladluizen.

De manipulatie biedt een aantal voordelen. Aangezien de plant veel minder last heeft van bladluizen wanneer hij besproeid is met de gemanipuleerde bacterie, heeft ze minder pesticidebehandeling nodig om toch een zo optimaal mogelijke voedselproductie te verkrijgen. Dat is voordelig voor het milieu en voor het voeden van de toenemende wereldbevolking.

Europese voorronde

De studenten namen eerst deel aan de Europese voorronde in Lyon. Ze wonnen geen prijs, maar ze werden wel geselecteerd voor de finale in Boston. "We hadden niet verwacht dat we internationaal zouden winnen, aangezien we in Europa ook niets gewonnen hadden," zegt Robbert Boudeuwijns, een van de deelnemende studenten. "De grootste competitie speelt zich namelijk hier af."

"Na Lyon hebben we onze website een beetje aangepast zodat ons model beter uitkwam," zegt Boudeuwijns. "De website wordt op voorhand bekeken door de jury. Die aanpassing heeft blijkbaar geholpen."

De prijs is een primeur voor de KU Leuven, aangezien er nooit eerder een team een prijs in eender welke categorie van de iGEM-wedstrijd won.

"We hadden niet verwacht dat we internationaal zouden winnen, aangezien we in Europa ook niets gewonnen hadden"

ROBBERT BOUDEWIJNS (IGEM)

"Na Lyon hebben we onze website een beetje aangepast. Die aanpassing heeft blijkbaar geholpen"

Internationaal

SPAANS BUDGET VOOR ERASMUS DAALT, EUROPEES ENGAGEMENT BLIJFT

Ommakeer toont zwakheden en toekomst van Erasmusprogramma

De Spaanse regering komt na hevige protest terug op haar beslissing om de beurzen voor Erasmusstudenten met onmiddellijke ingang te verlagen. Maar de geplande besparingen gaan wel door. Het is een krachtig signaal van het Europees engagement om de toekomst van Erasmus veilig te stellen.

EVA SCHALBROECK

Het nieuws sloeg voorbij woensdag in als een bom: de Spaanse regering zou met onmiddellijke ingang haar nationaal aandeel in het budget voor de Erasmusbeurzen aanzienlijk terugschroeven. Daardoor zouden studenten die reeds een beurs toegekend kregen, die plots zien verdwijnen. Zonder de beurs riskeerden ze hun buitenslands verblijf niet te kunnen afmaken.

Wat volgde was een storm van protest van studenten op sociale media, met onder andere de hashtag #ErasmusRIP op de sociaalnetwerksite Twitter. De maatregel werd erg kritisch onthaald, zowel door Europa als door de studenten.

Of Erasmus levensvatbaar blijft, moet bij het begin van volgend academiejaar nog blijken

Raquel Solano, een Spaanse studente in Leuven, is hard voor haar regering: "Naast de beslissing, was ook het gebrek aan informatie problematisch. Het leek alsof de Spaanse regering het wilde verstoppen tot het al doorgevoerd was."

De Europese studentenvereniging ESU is in eerste instantie erg verontwaardigd. Vooral de onmiddellijke ingang van de besparingen baarde hen zorgen: "CREUP, de Spaanse studentenvereniging, schat in dat 80 procent van de Spaanse studenten de gevolgen van de maatregel zou voelen."

"Een deel zou zelfs terug naar huis moeten keren, zonder de studies af te maken. Samen met de vorige besparingen in het onderwijs en mobiliteit, vinden wij dit een heel verontrustende maatregel."

Met de extra besparing erbovenop vrezden ze bovendien dat Erasmus enkel iets voor de *privileged few* zou worden.

Naast de studenten, liet ook Androulla Vassiliou, de eurocommissaris voor Onderwijs, haar afkeur blijken. Zij betreurt vooral dat Spanje terugkomt op gemaakte beslissingen. "Dergelijke beslissingen moeten bekend gemaakt worden voor de start van het academiejaar zodat studenten op tijd een geïnformeerde keuze kunnen maken."

Ook verschillende Europarlementsliden denken er zo over. "Het was van meet af aan duidelijk dat de Europese Unie niet opgezet was met de plannen van de Spaanse regering. Wij sluiten ons aan bij de kritiek van de Europese Commissie," zegt Europarlementslid Ivo Belet (CD&V).

"Eerst de studenten warm maken voor Erasmus met een beurs in het vooruitzicht en dan *en cours de route* de spelregels veranderen. Dat kan niet. Het was een totaal onaanvaardbare maatregel die puur wettelijk wel kon, maar door de terechte kritiek en het felle protest binnen de Partido Popular van de huidige minister van Onderwijs José Ignacio Wert gelukkig snel afgevoerd is."

"Door deze beslissing zou Spanje heel wat jongeren de kans op onderwijs en een job ontnemen," zegt Europarlementslid Kathleen Van Brempt (sp.a). "Dat vind ik zeer cynisch, zeker in een land waar de jongerenwerkloosheid tot 50 procent oploopt. Bovendien zijn het de armsten van de bevolking die uit de boot vallen. De rijken zullen nog steeds de wereld kunnen ontdekken met Erasmus. Erg pervers, vind ik. Dit raakt de Europese identiteit in zijn kern."

Europarlementslid Bart Staes (Groen) neemt zelfs het woord "crimineel" in de mond.

Besparingen
De Europese financiële politiek is een belangrijke factor in het probleem. Het Erasmusbudget wordt samengesteld volgens het principe van cofinanciering: naast Europa, leggen ook de nationale overheden en de lokale autoriteiten bij. Spanje gaat momenteel zwaar gebukt onder de besparingen die het opgelegd krijgt door Europa.

"De Spaanse regering legt de foute prioriteiten door te besparen op onderwijs. Erasmus is dan natuurlijk een *easy target* om snel geld vrij te maken. De begroting laten kloppen is één zaak, maar bepaalde sectoren moeten toch gevrijwaard worden van deze Europese besparingsdrift, onderwijs voorop," vindt Van Brempt.

Een dag later stuurde de Spaanse regering haar plannen bij. Studenten die al een beurs hadden, kunnen die behouden. Toch blijven ze bij hun beslissing om hun aandeel in het budget te verlagen.

"Eerst de studenten warm maken voor Erasmus met een beurs in het vooruitzicht en dan plots de spelregels veranderen. Dat kan niet."

IVO BELET (CD&V)

Dat is voor Staes, Belet en Van Brempt een teken van het economische en academische kortetermijndenken van Spanje. "Door het grote

aandeel van de Europese bijdrage in het budget, zullen de Spanjaarden met de geplande besparingen er toch niet veel economische winst uit halen," verklaart Staes.

Die redenering doortrekken betekent dat Spanje beter toekomstgericht moet handelen, vinden de Europarlementsliden. "Naast de duidelijke verrijking voor de student, zorgt Erasmus tegelijkertijd zorgt een betere opleiding en meer kans op de arbeidsmarkt. Het is een belangrijke stimulans voor de economie. De Spaanse studenten zijn met 40.000 studenten de grootste groep die op Erasmus vertrekt. Ze keren ook terug, dus Erasmus blijven steunen is ook in het belang van hun eigen economie," zegt Belet.

Deze recente episode in de discussie over de financiering van Erasmus toont nogmaals hoezeer het bestaan van het project verbonden is met de economische conjunctuur. In economisch moeilijke tijden is het een van de eerste dingen waarop bespaard wordt.

Staat de toekomst van Erasmus op het spel als er niet snel economisch beterschap is? Belet gelooft niet dat dit de dood is van het Erasmusproject in Spanje. "Er zijn tekenen van economische beterschap. Zodra er meer budgettaire ruimte is, doet Spanje weer mee."

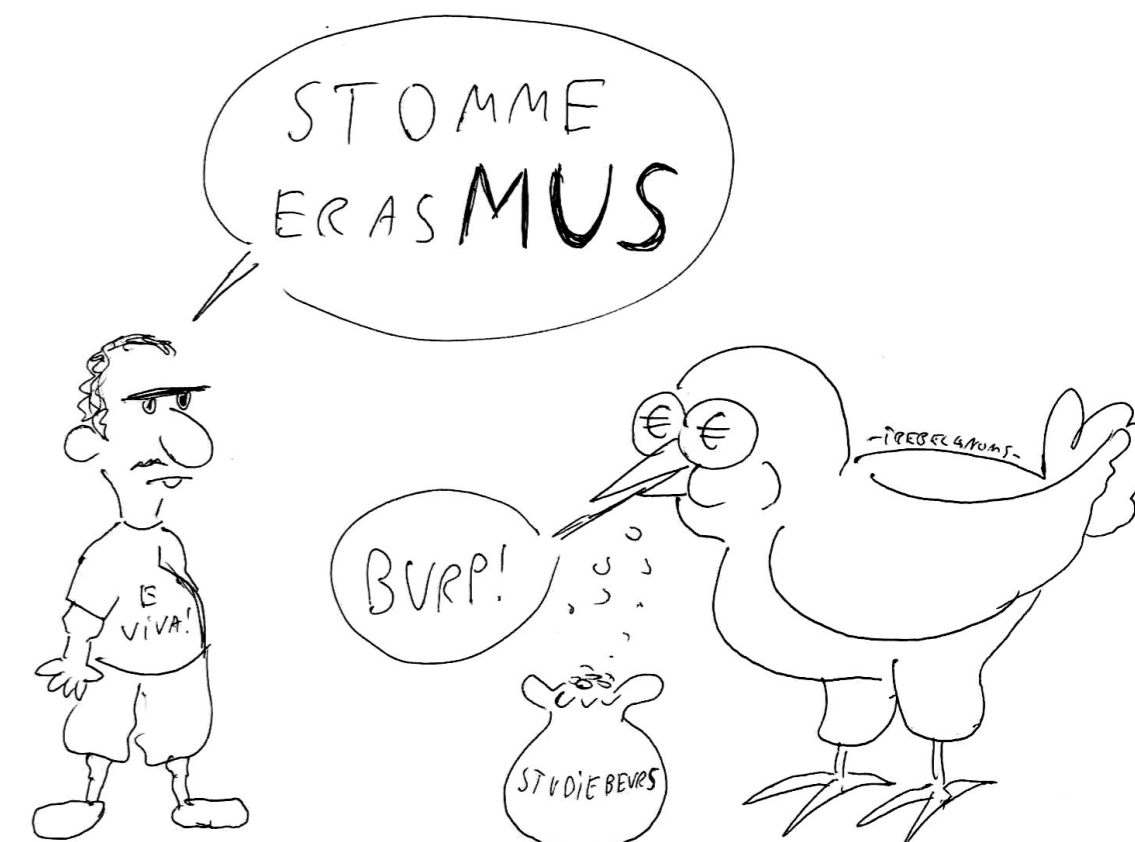
Erasmus draait voor Europa naar eigen zeggen om meer dan alleen economische belangen. Een duidelijk signaal van haar blijvend engagement geeft ze met Erasmus+, de vernieuwde opvolger van het huidige Erasmusproject. Door meer geld vrij te maken voor deze overkoepeling van oudere bestaande uitwisselingsprogramma's, bewijst Europa dat ze verder wil kijken dan de economische voordelen van Erasmus.

"De stijging van budget voor Erasmus+ toont aan dat studentenmobiliteit voor Europa een prioriteit blijft, los van nationale beslissingen en de economische crisis," verklaart Staes. "Het Erasmus+ programma is een van de weinige die niet getroffen wordt door de zware besparingen. Integendeel, het budget is gestegen en dat is ook in het voordeel van Spanje, een van de grootste afnemers. Ik zie de toekomst positief in," zegt Belet.

"De Spaanse regering legt de foute prioriteiten door te besparen op onderwijs"

KATHLEEN VAN BREMPT (SP.A)

De toekomst van het Erasmusproject lijkt dus voorlopig veilig gesteld, maar dan vooral omdat Europa het project in leven houdt. Anders was het misschien al ten onder gegaan aan de besparingen die Europa domineren sinds de economische crisis. Of Erasmus echt levensvatbaar blijft, moet bij het begin van het volgend academiejaar wel nog blijken. *Only time can tell.*

Internationaal

NATIONALE STAKING IN GROOT-BRITANNIË

Studenten en proffen hand in hand tijdens protesten

Op 31 oktober staakte het hogeronderwijs personeel voor het eerst in zeven jaar tijd over heel Groot-Brittannië. De reden is dat in de laatste vijf jaar hun reële loon met 13 procent gedaald is. Opvallend is dat ook studenten zich aansloten bij de manifestaties.

FRANK PIETERMAAT

Voor het eerst sinds 2006 werd er in Groot-Brittannië op nationaal niveau gestaakt over onderwijsplannen in het hoger onderwijs. Drie vakbonden verenigen zich: University and College Union (UCU), Unison en Unite. Aan de overzijde staan de werkgevers van de Universities and Colleges Employers Association (UCEA). Grootste twistpunt is de loonsverhoging. UCEA wil de lonen met een

“Als studenten moeten we onze steun tonen en samenwerken met de vakbonden”

STUDENTENRAAD SOAS

procent verhogen terwijl de vakbonden 3,2 procent vragen naast een aantal bijkomende maatregelen zoals het verkleinen van de genderkloof en het verlagen van de werkdruk.

Onderhandelingen

Bij de UCU spreken ze klaar en duidelijk: “We worden geconfronteerd met een daling van 13 procent in ons loon ten opzichte van 2008. De lonen zijn de prijzen in die periode niet gevolgd. De werkgevers weigeren daarover met ons te praten en wanneer iemand niet met je wil praten, zijn er weinig andere opties dan een sta-

king,” zegt Dan Ashley, persverantwoordelijke bij UCU. “We hebben nu nogmaals een gesprek aangevraagd dus we zien wel wat er zal gebeuren. We hopen dat we opnieuw rond de tafel kunnen zitten en dit via onderhandelingen kunnen oplossen want niemand is gebaat bij meer stakingen.”

Dat er niet gepraat wordt, ontkent de UCEA: “De claims van de vakbonden dat er niet gepraat wordt, zijn simpelweg niet waar. We hebben tijdens de laatste zes maanden regelmatig afgesproken,” klinkt het. “Wij voeren onze gesprekken niet via de media en denken ook niet dat dit de manier is waarop de vakbonden dat wensen te doen. We hebben duidelijk uitgelegd waarom wij vasthouden aan de 1 procent. Dat is een goed en duurzaam voorstel in de huidige omstandigheden.”

Studenten

Opvallend aan de nationale betoging is dat op een aantal plaatsen ook studenten mee protesteerden, onder andere in Londen aan de School of Oriental and African Studies (SOAS). Vooral vanuit linkse hoek werd er sterke steun uitgesproken. De studentenvereniging van SOAS valt onder het Autonomist Student Network dat anarchistische studentenbewegingen overkoepelt.

Leah Edwards, vicevoorzitter van SOAS Student's Union, legt uit waarom ze de betoging steunden: “Persoonlijk vind ik het zeer oneerlijk dat ze 13 procent verliezen terwijl er wel verwacht wordt hetzelfde werk te doen of zelfs meer dan dat. Ik zie dat als een symptoom van de veranderingen die in het Verenigd Koninkrijk plaatsvinden, waar er toenemende bureaucratie is, er gesneden wordt in de subsidies en er een focus is op het eindresultaat in plaats van op

onderwijs als een goed op zichzelf. Het is de toenemende vermarkting van onze universiteiten waar bespaard wordt en waardoor het idee van de universiteit als gemeenschap volledig verdwijnt.”

Edwards ziet de betoging als het begin van verdere actie. “Het was een succes op de dag zelf, maar slechts het begin van een lange en zware strijd. Het zal op lange termijn enkel een succes blijken als we de energie en het kameraadschap van die dag kunnen behouden en in verdere acties kunnen gebruiken.”

Bij de UCEA nuanceert men het succes van de nationale staking. “Hoewel er vele piketten aan de campussen waren, kregen we van negen op tien instellingen de feedback dat ze quasi geen hinder ondervonden,” klinkt het.

Waar UCEA hoopvol is op een vlotte afhandeling, zien ze dit bij SOAS stu-

dent's Union toch anders: “Verdere stakingen zijn mogelijk. Als studenten moeten we onze steun tonen en samen-

Eerste nationale staking in 7 jaar tijd

werken met de vakbonden om acties te houden die het management dwingen om aan de eisen van onze staf tegemoet te komen.”

Proffen staken over belangrijke zaken:

Karolien Favoreel

Indische student zoekt achternaam

Vreemd bericht in Veto's inbox enkele weken geleden: of we een Indische student aan een achternaam willen helpen. De Indische overheid wil de naamswijziging alleen maar goedkeuren na publicatie in een Belgische en Indische krant.

SAM RIJNDERS

Varghese Poulouse Chiriparamban heeft wel degelijk een achternaam, legt Mathias Groenweghe van het *International Office* van de KU Leuven uit. “Zijn achternaam staat gewoon niet geregistreerd op zijn paspoort. Daar is dat vakje leeg gelaten.” Vervelend voor Chiriparamban, want zo kunnen de universiteit en stad Leuven geen officiële documenten uitreiken met die achternaam.

“Die man is van het kastje naar de muur gestuurd,” zucht Groenweghe. Vanzelfsprekend is niet de universiteit, noch de Belgische overheid verantwoordelijk voor de paspoorten van andere landen. Het *International Office* verwees Chiriparamban daarom door naar de Indische ambassade.

Daar kreeg hij een wel heel vreemde reactie. Om zijn ‘nieuwe’ achternaam op zijn paspoort te registreren, droeg het ambassadepersoneel Chiriparamban op volgende tekst in een Belgisch en Indische krant te

publiceren. “*I Varghese Poulouse, passport no. F2903562, Kardinaalstraat 2A, 2000 Leuven, do hereby change my name as (sic) Varghese Poulouse Chiraparamban.*”

Absurde ambassade

Groenweghe vindt het nog steeds absurd. “Aanvankelijk geloofden we het zelf niet, zo'n gek verhaal was het. We hebben de ambassade zelf gecontacteerd, maar die weigerde verdere uitleg. Die jongen (*Chiriparamban, red.*) was helemaal in paniek.”

Ondertussen is de tekst gepubliceerd in een zoekertjeskrant, al is het onduidelijk of de ambassade dat zal aanvaarden.

Een alleenstaand geval is het niet. Dat komt omdat men in bepaalde talen een grammaticale constructie ‘dochter/zoon

van’ de achternaam uitdrukt, wat op een paspoort soms op dezelfde lijn wordt geschreven als de voornaam. “Ik ken een Pakistaanse studente die werd uitgelachen omdat ze geen achternaam had op haar

“Die jongen was helemaal in paniek”

verblijfskaart,” herinnert Groenweghe zich, “Bijzonder grappig vond iedereen dat, maar voor haar was het geen leuke situatie.”

Sociaal

DE STILLE KRACHT LOKALE INFRASTRUCTUUR EN ONDERSTEUNING (LIO)

“Wij maken het verschil tussen aangenaam werken en frustratie”

De mensen die de winkel draaiende houden, maar die weinigen opmerken. Zij krijgen het woord in deze reeks. Deze stille krachten sloven zich dagelijks uit om ongemerkt het leven van anderen aangenaam te maken. Deze week: de dienst Lokale Infrastructuur en Ondersteuning, onze bloedeigen IT Crowd.

TOBIAS GEERINCKX EN MAÏ TERRYN

Wanneer we het kantoor van de dienst Lokale Infrastructuur en Ondersteuning (LIO) binnenwandelen, kijken vier paar ogen

“Natuurlijk moeten we geregeld gewoon een stekker weer in het stopcontact steken”

ons over hun scherm nieuwsgierig aan. Eén paar daarvan behoort toe aan senior medewerker Martijn Waeyenberg. Hij troont ons mee naar een kleine vergaderruimte en schenkt ons de lekkerste koffie in die we aan de KU Leuven al mochten proeven.

“LIO is een afdeling van ICTS (*Informatie- en Communicatie-Technologie en Systemen, de centrale informatiedienst van de KU Leuven, red.*),” vertelt Martijn. “Wij ondersteunen alle centrale en rectorale diensten van de universiteit, zoals de studentenadministratie, bij alles wat met informatica te maken heeft. We proberen ervoor te zorgen dat alles daar gesmeerd loopt, zodat het personeel ongehinderd zijn werk kan doen.”

Eerste hulp

“Wij vormen de schakel tussen de rest van ICTS, dat grotendeels achter de schermen werkt, en de eindgebruiker. Vroeger kwamen personeelsleden met hun problemen rechtstreeks tot bij ons. Nu is hun eerste aanspreekpunt de *service desk*, die een kleine twee jaar geleden werd opgericht. Indien zij een probleem niet kunnen oplossen, schuiven ze het door naar een dienst die dat wel kan. Meestal naar ons.”

Een doorsnee werkdag bestaat uit het oplossen van allerlei hard- en softwareproblemen, van printers installeren op het netwerk tot defecte muizen vervangen. “Dat klinkt misschien onbenullig, maar maakt vaak net het verschil tussen aangenaam werken en pure frustratie. Natuurlijk moeten we gere-

geld ook gewoon een stekker weer in het stopcontact steken.”

Kaarten met chips

Ook op dagen dat de telefoon minder rinkelt, is er aan werk geen gebrek: “Wij installeren voortdurend nieuwe hard- en software. Ik ben nauw betrokken bij de invoering van de nieuwe studenten- en personeelskaarten. Dat is een erg groot project, waar we al enkele jaren mee bezig zijn.”

De grootste stap in dat project, het daadwerkelijk in gebruik nemen van de nieuwe kaarten, werd pas dit jaar gezet. Buiten een doorgaans weinig flatterende kleurenfoto lijkt er op het eerste gezicht weinig veranderd te zijn. Maar ook de technologie binnenin de chipkaart en de beveiliging van de identificatiegegevens werden vervangen door

“Soms moet je het eens goed fout laten lopen om felicitaties te krijgen”

een nieuwe en veiligere versie.

“De kaarttechnologie die we vroeger gebruikten, was tot 2008 perfect in orde,” aldus Martijn. “Maar toen werd die gekraakt, wat het in theorie mogelijk maakte om met een vervals- te kaart bijvoorbeeld toegang te verkrijgen tot laboratoria met gevaarlijke stoffen. Met dit nieuwe systeem zijn we weer even veilig, maar niemand weet voor hoe lang. De fabrikant belooft een garantie van tien jaar, maar dat is onzin. Dat kan niemand.”

Caroline Van Ritee

Nieuwe huisartsenwachtpost wil spoeddienst ontlasten

In het weekend en op feestdagen kunnen patiënten sinds kort terecht in de nieuwe huisartsenwachtpost voor de regio Oost-Brabant. Die wachtpost staat voor kwaliteitszorg die op een efficiënte manier georganiseerd wordt.

LITSJA HELLINGS

Sinds het verlengd weekend van 1 november, is de huisartsenwachtpost Oost-Brabant gehuisvest in de Justus Lipsiusstraat in Leuven. Die wachtpost bouwt verder op een kleinschaligere wachtpost die al in 2006 ontstond. Het doel van de oprichting is om één centrale wachtpost te creëren voor de inwoners van Boortmeerbeek, Haacht, Herent, Holsbeek, Kortenberg, Leuven, Lubbeek en Rotselaar.

Spoedgevallen

Wat houdt zo'n wachtpost precies in? “Het hoofddoel is om de wachtdienst van

de huisartsen op een efficiëntere manier te organiseren en daarbij kwaliteitszorg aan te bieden in een goed uitgerust medisch kabinet,” aldus huisarts Sabine Van Baelen, wachtpostverantwoordelijke van de huisartsenwachtpost. De wachtpost is doorlopend open tijdens het weekend van zaterdagochtend tot maandagochtend, en op feestdagen. Van Baelen voegt eraan toe dat er op die manier minder onnodig naar de spoedgevallendienst gegaan hoeft te worden op momenten dat de huisarts niet beschikbaar is.

Het Academisch Centrum voor Huisartsengeneeskunde (ACHG), waarvan de

directeur ook meedraait in de wachtpost, reageerde volgens Van Baelen uiterst positief op het initiatief. De bedoeling is om met het ACHG samen te werken rond onderzoek over de organisatie en efficiëntie van een dergelijke wachtdienst.

Vijf artsen

Overdag zijn er een vijftal huisartsen aanwezig in de wachtpost waarvan het merendeel patiënten ontvangt die op consultatie komen. 's Nachts zijn er twee artsen aanwezig. Enkel in uitzonderlijke gevallen bezoekt de arts een patiënt aan huis. Van Baelen benadrukt dat de patiënt er alle belang bij heeft om zelf naar de wachtpost te komen, waar hij maximum een halfuur moet wachten.

Van Baelen geeft verder nog mee dat ook de studentenartsen geïnformeerd zijn over

het initiatief en studenten op de hoogte zullen brengen via folders. Een afspraak

Huisartsen beschikbaar in het weekend en op feestdagen

maken is niet nodig, de patiënt kan zich gewoon aanmelden in de Justus Lipsiusstraat met zijn SIS-kaart en een klevertje van het ziekenfonds.

Justus Lipsiusstraat 36 Leuven, www.w8post.be, 070/25.70.25

Sociaal & student

ALCOHOLVERSLAVING

DE UNIVERSITEIT ALS KWEEKVIJVER VOOR ALCOHOLISTEN

“Vroeger leerde je drinken in het leger, nu aan de universiteit”

Enkele honderden studenten zijn alcoholist, blijkt uit onderzoek. De spoeddienst van Gasthuisberg ziet de problematiek toenemen. “Studenten zullen het mij niet in dank afnemen, maar ik ben tegen happy hours en gratis vaten.”

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Dat zo goed als alle studenten drinken, is een open deur intrappen. “De overgrote meerderheid kan verstandig met alcohol omgaan,” concludeert medisch socioloog Guido Van Hal uit een onderzoek dat hij

en zijn collega's voor de derde keer afnamen bij studenten uit Antwerpen, Gent en Leuven. “Bij een beperkte groep van vooral mannen zijn er problemen. Daar moeten we maatregelen nemen, ook al zullen ze dat niet in dank afnemen.”

Die beperkte groep met een problematisch drankgebruik bevat

tien procent van de mannelijke studenten en twee procent van de vrouwelijke studenten. “We zijn nog volop de cijfers van onze bevraging van dit jaar aan het verwerken, maar voorlopig zien we geen stijging of daling,” alsnog Van Hal.

Vrouwen drinken niet alleen minder, maar gebruiken in het algemeen minder drugs. “Wel roken ze meer.” Een verklaring heeft Van Hal niet voorhanden. “Hypotheses zijn dat jongens meer *kicks* opzoeken of dat meisjes nog steeds een historische erfenis dragen. Meisjes gingen vroeger zelden alleen op café.”

Kweekvijver

Problematisch alcoholgebruik betekent nog niet dat je alcoholist bent. Van problematisch drinker naar alcoholist is een lange lijdensweg. “Doorgaans duurt het vijftien jaar voor zulke mensen in gespecialiseerde opname komen,” weet John Vanbriel, teamcoördinator van de gespecialiseerde psychiatrische instelling Broeders Alexianen. “Dan hebben ze al heel wat verloren.” De universiteit als een met bier en wijn gevulde kweekvijver voor een latere verslaving.

Ook is er sprake van een zekere voorgeschiedenis voor alcoholisme, die met je genen of persoonlijkheid verband houdt. Vanbriel: “Als je als student wat schuchter bent en los

komt na enkele pintjes, gaat zich dat later in je leven blijven manifesteren. Daardoor escaleert soms de situatie.”

Voor een harde kern van bijna één procent van de studenten is het al te laat. “Zij drinken dagelijks tijdens de examenperiodes, wat een duidelijke indicatie is,” legt Van Hal uit. “Alcoholisme blijft een beperkt fenomeen in de studentenwereld, deels omdat die mensen eruit vallen voor ze hun eindexamen halen.” Toch gaat het in absolute aantallen om enkele honderden studenten.

Fakbars

De cijfers verwonderen Vanbriel niet. “Studenten zitten in een milieu waar alcoholmisbruik aanvaard wordt, of waar er zelfs mee uitgepakt wordt.” Ze hebben ook veel meer tijd en vrijheid om te drinken. “Vroeger leerde men drinken tijdens de legerdienst. Nu heeft het hoger onderwijs die rol overgenomen. Daar leert men ook experimenteren met illegale drugs als xtc, waardoor we ook het gecombineerd gebruik zien toenemen.”

Vanbriel is ook werkzaam op de spoeddienst van UZ Gasthuisberg, waar hij in tegenstelling tot de bevindingen van Van Hal de problematiek ziet toenemen. “We zien meer en meer studenten die letterlijk achterover vallen met alcoholwaarden waar wij dan weer van achterover vallen.”

Simon Leclercq

Alcohol mag dan overall aanwezig zijn, volgens Van Hal zit je snel aan een hoeveelheid die tot gezondheidsproblemen leidt. “Alcohol is een heel moeilijk product, omdat een beperkt gebruik positieve effecten kan hebben. Denk aan het glas rode wijn per dag, wat goed is voor je cardio-vasculair systeem.” Dat “beperkt” onttaardt dikwijls in “onbeperkt of heel veel”.

Voor een alcoholverbod pleit geen van beiden, maar Van Hal vindt toch dat studentenorganisaties, onderwijsinstellingen en gemeenten hun verantwoordelijkheid moeten nemen. “Studenten zullen het mij niet

in dank afnemen, maar ik ben tegen *happy hours*, gratis vaten of acties voor pintjes aan één euro. Daar komen juist mensen op af die sowieso al lijden aan een problematisch alcoholgebruik. Bovendien geef je met zo'n lage prijs een ontzettend verkeerd signaal.” Fakbars zouden ook te dronken studenten drank moeten weigeren en goede alternatieven aan goedkopere prijzen moeten bieden. “Het vraagt een mentaliteitswijziging die niet simpel is, maar wel mogelijk,” besluit Van Hal. “Het is ons toch ook gelukt het tabaksgebruik terug te dringen?”

INTERVIEW PROFESSOR STEPHAN CLAES

Van sociaal tot levensbedreigend

Stephan Claes is psychiater. Zijn onderzoeksdomein omvat verslavingen en de genetische invloed daarop. Hij nuanceert onze intuïties, maar waarschuwt tegelijk. “Een student die elke week zijn bak bier leegdrinkt, is niet goed bezig.”

FRANK PIETERMAAT & QUINTEN EVENS

Wanneer spreken we van een alcoholverslaving?
Stephan Claes: «Dat is een heel moeilijke vraag. De psychiatrie heeft net de criteria aangepast als het gaat over wat we problematisch alcoholgebruik noemen. Tot mei van dit jaar golden criteria over hoe afhankelijk iemand was van alcohol. Dat gaat dan over dingen zoals steeds meer gebruiken, zelf verveeld zitten met gebruik maar er niets aan doen, onttrekkingsverschijnselen wanneer je niet gebruikt... Vroeger moest je een bepaald aantal criteria hebben. Nu is de DSM (*Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, het referentiewerk van de psychiatrie*, red.) vernieuwd en genuanceerder. Als je aan twee criteria voldoet, heb je een mild probleem. Daarnaast heb je ook matige en ernstige problemen.»

Sociale studenten

Sociaal alcoholgebruik lijkt veel voor te komen bij studenten. Denkt u dat studenten daardoor vatbaarder zijn voor een alcoholverslaving?
Claes: «In de ontwikkeling van een verslavingsprobleem zijn er een aantal fases. De exploratiefase waarin mensen dingen uitproberen. Sommige mensen doen dat vanwege *peer pressure*, maar er is bijvoorbeeld ook die *high novelty seeking* doen, die veel nieuwe dingen willen uitzoeken en uitproberen. Een heel deel van die exploratiegroep blijft bij experimenteren en stopt dan. Er is een kleinere groep die doorgroeit naar meer continueel gebruik. Soms is dat omdat ze psychologisch kwetsbaar zijn. Er zijn mensen die bij 4 of 5 pinten het gevoel hebben dat het beter gaat met hen. Ze zijn dan minder angstig of ongelukkig en ze zijn vlotter in de sociale omgang. Vervolgens is er een evolutie van dagelijks gebruik naar afhankelijkheid. Daar komen ontwenningverschijnselen bij kijken: als ze niet meer drinken, gaat het niet goed met hen.»

Kunnen we onze studententijd dan als een exploratiefase op zich bekijken?

Claes: «De studententijd is inderdaad een exploratietijd in heel wat zaken. Heel wat studenten die uit de bol gaan drinken af en toe te veel. Dat leidt soms tot ongerustheid bij de ouders, maar bij de meesten blijft het wel daarbij. Een kleiner deel gaat door naar dagelijks gebruik en dat kan ook in de studententijd al voorkomen.»

Is het problematisch om te drinken wanneer je je onzeker voelt?

Claes: «Ik denk dat je erg moet oppassen als je voelt dat je middelen begint te gebruiken omdat je dat een beter gevoel geeft. We voelen ons na twee pintjes beter, maar je moet zien dat het geen therapie wordt want dan zit je op glad ijs. Alcohol is een slechte therapie.»

Wanneer is iemand verslaafd?

Claes: «Meer dan 6 glazen op één dag is problematisch gedrag op zich. Ik denk niet dat er bij jonge mensen zwaar aan getild moet worden. De Wereldgezondheidsorganisatie heeft andere normen. Die zegt dat je niet meer dan 14 glazen per week mag drinken voor vrouwen en 21 voor mannen, en best niet elke dag drinkt.»

Wat is de impact van een alcoholverslaving?

Claes: «Er zijn een aantal potentiële negatieve gevolgen. Vaak zijn dat leverfunctiestoornissen, bijvoorbeeld vervetting van de lever met cirrose op den duur. Dan is de lever *foutu*. Men heeft

ook kans op slokdarmproblemen en bij de zware drinkers ook op neurologische problemen. Een zware alcoholist kan blijvende hersenletsels en geheugenproblemen oplopen. Soms treedt een

“Alcoholici zijn heel creatief”

acute verwardheid op, die meestal optreedt na twee of drie dagen, wanneer men plots stopt. Dan heeft men hallucinaties en dat is een levensbedreigende toestand.»

Mentale hygiëne

Valt een alcoholverslaving te verbergen?
Claes: «Alcoholici zijn daar heel creatief in. Er zijn mensen die van hun werk komen, stoppen bij de eerste winkel op de hoek, een fles drank in de auto leegdrinken en dan thuiskomen. Op de duur heeft men dat echter altijd door.»

Op welke leeftijd ben je het meest vatbaar?

Claes: «Iedereen is vatbaar, maar meestal ben je toch op jonge leeftijd hetmeest vatbaar, tussen 20 en 35 jaar.»

Moet er volgens u meer preventief gewerkt worden rond overmatig alcoholgebruik?

Claes: «Iedereen moet zich bewust zijn van een aantal regels van mentale hygiëne. Alcohol is natuurlijk een belangrijk sociaal middel en de regering moet alcohol niet helemaal verbieden. Dat gaat niet. We gebruiken allemaal alcohol maar we moeten er verstandig mee omgaan. Die regels van de WHO zouden toch algemeen bekend moeten zijn. Ik denk dat daarrond nog meer zou mogen verteld worden aan de mensen.»

“We zien meer en meer studenten die letterlijk achterover vallen met alcoholwaarden waar wij dan weer achterover van vallen”

JOHN VANBRIEL (BROEDERS ALEXIANEN)

ALCOHOLOCI GETUIGEN

“Ik herken wat ik aan fakbars zie”

In een achterafzaaltje zitten we rond een tafel met enkele leden van de Anonieme Alcoholisten (AA). Stefanie en Stijn zijn dertigers, maar herinneren zich nog levendig welke rol alcohol speelde in hun studententijd. “Ik herken wat ik rond fakbars zie: meisjes en jongens in een verschrikkelijke toestand.”

SAM RIJNDERS

Dat studenten en alcohol onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, hoef je Stijn niet te vertellen. “Elke dag kan je op café gaan, en ik zocht vrienden op met hetzelfde dagritme. Tussen mijn negentiende en twintigste heb ik een drempel overschreden. Na de eerste slok kon ik niet meer stoppen. Als ik toch op tijd naar bed ging, lag ik te woelen tot ik in de nachtwinkel enkele halveliters ging halen.”

Zijn studies als burgerlijk ingenieur mislukten en één voor één haakten zijn voormalige drinkebroers af. “Met Stijn kon je altijd lachen, vonden ze eerst. Maar de laatste jaren werd ik marginaal. Mijn vrienden wilden tegen vier à vijf uur naar huis, maar ze moesten mij meeslepen of dragen.” Op

het einde vond hij zichzelf terug in de cafés van de stationsbuurt, in het gezelschap van andere hopeloze gevallen.

Stefanie's verhaal is naar eigen zeggen atypisch. “Ik leed vanaf mijn vijftiende aan eetproblemen, vooral boulimie. Zodra ik op kot ging, ben ik mijn eten beginnen doorspoelen met twee à drie flessen wijn.” Geen cafés voor Stefanie. “Vrouwen zijn meestal thuisdrinkers. Ik was een kotdrinkster en later een thuisdrinkster,” lacht ze.

Nu ze nuchter is, heeft ze ook geen eetstoornis meer. Haar opvoeding heeft ze niet kunnen afmaken omdat ze onder invloed op een stage aankwam.

Veel drinken betekent niet automatisch dat je een alcoholist bent. “Een alcoholist drinkt altijd

als hij de kans krijgt,” legt Jan van de AA uit. “Je mag niet drinken, maar moet drinken.” Genetische en biologische factoren spelen een belangrijke rol en kunnen van een sociaal drinker een verslaafde maken. Zo voelde Stijn zich al van jongs af aan anders en bekend Stefanie schoorvoetend dat ze dronken was tijdens haar plechtige communie. “Tegen de zenuwen had ik vooraf een hele fles schuimwijn achterover geslagen.”

Normvervaging

Alcohol zorgt ervoor dat je normen vervagen. “Hoe vaak heb ik niet onder invloed achter mijn stuur gezeten, met wijn of wodka in mijn bekerhouder,” vervloekt Stefanie zichzelf. “Gelukkig heb ik alleen maar borduren en paaltjes geraakt. De schuld en schaamte achteraf zorgen ervoor dat je opnieuw gaat drinken.”

“Je hoeft geen alcoholist te zijn opdat je normen vervagen. Kijk naar wat er gebeurt in de seksuele sfeer bij studenten. Volgens mij ontstaan er heel wat ongewenste zwangerschappen in dronken toe-

stand.” Jan valt haar bij: hij ziet heel wat dronken vrijpartijen in de inham van de fakbar die net in zijn buurt opende. “Volgens mij komt daar weinig anticonceptie aan te pas.”

Die fakbars zijn onze gesprekspartners een doorn in het oog. Jan schrikt van de tafereelen in zijn

Stefanie gooit het over een andere boeg en meent dat één alcoholloze dag per maand al een stap in de goede richting is. “Laat studenten ervaren dat het ook zonder alcohol kan.” Om nog maar te zwijgen over nachtwinkels en dergelijke. “Ik heb weet van een krantenwinkel met een automaat waar je 's nachts

“Volgens mij ontstaan er heel wat ongewenste zwangerschappen in dronken toestand”

buurt. “Wat ik daar zie, herken ik. Hoe gevaarlijk het is: ik zie jongens en meisjes in een verschrikkelijke toestand.” Hij begrijpt niet hoe de gemeenschap kan toeleren dat alcohol aan dumpingprijzen wordt aangeboden. “Niet zeveren: alcohol moet even duur zijn als in een gewoon café. Maak je frisdrank of koffie goedkoper,” stelt Jan voor.

sterkedrank kan kopen: zoiets zou strafbaar moeten zijn.”

Anonieme Alcoholisten

“Vrienden hebben mij op het rechte pad proberen te helpen, maar dat lukte niet zolang ik in de ontkenningfase zat,” alsnog Stijn. Hij en de anderen kwamen op hun pootjes terecht bij de AA. “De eerste stap is inderdaad aanvaarden dat je alco-

Wie vragen heeft of hulp zoekt kan terecht bij AA Groot-Leuven via info@aagrootleuven.be en het nummer 0494/169888.

Simon Leclercq

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: VINCENT PEETERS

Vorige week ging de International Fair door. Studenten uit heel de wereld stelden er hun land voor. Vaak boden ze ook hapjes en ander voedsel uit hun land aan aan de bezoekers van de markt. De International Fair is een onderdeel van de Think Abroadmaand. Die wil ervoor zorgen dat binnenlandse en buitenlandse studenten elkaar leren kennen en meer met elkaar om gaan.

Sociaal

INTERVIEW ANNEMIE TURTELBOOM (OPEN VLD)

“Het enige plan dat ik ooit had, was piloot worden”

Als we de peilingen mogen geloven, kruipt Open Vld eindelijk uit een dal. Op het voorplan pronkt, naast voorzitter Gwendolyn Rutten en rijzende ster Maggie De Block, minister van Justitie Annemie Turtelboom. In haar overvolle agenda vond de minister met de opvallendste haartooi gelukkig een gaatje.

SAM RIJNDERS EN KORNEEL DE SCHAMP

“De minister zit nog vast in de Senaat,” verontschuldigt woordvoerder Margaux zich. Een half uur later stormt Turtelboom als een wervelwind door de gangen van haar kabinet. “Als jullie nog een interview willen, zullen jullie mij moeten volgen,” en neemt ons in haar kielzog

“Leg mij eens uit wat er liberaal aan is als er elke dag tegen je gevel wordt geplast”

mee. Haar agenda loopt naar eigen zeggen dagelijks in het honderd. “Maak jullie geen zorgen: mijn gedrag vandaag is perfect normaal!”

Vorige week stelde Open Vld haar toekomstplan voor. De rode draad in het blauwe verhaal: we mogen weer optimistisch zijn.

Turtelboom: «Ik kan moeilijk ontkennen dat we uit een moeilijke periode komen, maar dat was een goede *wake-up call*. Nu komen we bewust eerst met een toekomstplan dat toont hoe we in de samenleving staan. Daarna pas komt er een concreet programma.»

«In een crisis plooiën mensen altijd op zichzelf terug en neemt de afgunst toe. Als je onzeker bent over je toekomst, ga je sneller vergelijken met anderen. Maar je houdt het meeste zand in je hand door je hand open te houden, ook al is het je natuurlijke reflex om je hand dicht te knijpen. We moeten onze hand open houden: zo kunnen we er weer bovenop raken.»

Uw partij gold vroeger als een machopartij, maar nu lijkt het devies te luiden: “Alle meisjes aan de macht.”

Turtelboom: «Vroeger was het clichébeeld dat we een machopartij waren, nu staan we inderdaad met drie vrouwen aan de top van de partij. Ik vind dat fantastisch, maar het is op een heel natuurlijke manier gebeurd.»

«Ik ben een feministe *pur sang*, maar ik zeg even schamteloos dat ik niet zou staan waar ik vandaag sta zonder de onvoorwaardelijke steun van mannen op cruciale momenten. Het zijn mannen die mij gezegd hebben: “Turtelboom, ga in de politiek”. Een man heeft mij minister gemaakt. Ik geloof in een goede mix: een goed kabinet is sa-

mengesteld uit zowel jong als oud en mannen als vrouwen.»

Anomalieën

In deze krant pleitte de decaan van de faculteit Rechten vorige week voor een herziening van de GAS-wetgeving. Hij ziet vaak meer een vorm van intolerantie dan een maatschappelijke noodzaak. **Volgt u hem?**

Turtelboom: «Stel dat je in een stad woont: hoe vaak vind je niet iets onaangenaams in je brievenbus of wordt er tegen je gevel geplast? Het parket heeft terecht gezegd dat het oneindig lang zou duren als we dat allemaal voor de rechtbank zouden brengen. Dus geven we een administratieve boete als signaal dat we zo'n abnormaal gedrag niet aanvaarden.»

«Er zijn anomalieën ingeslopen, daarom vind ik het geweldig dat in veel steden het debat gevoerd wordt. Maar je mag het kind niet met het badwater weggoien.»

Voor een liberaal moet het toch even slikken zijn als de overheid zo betuttelend en willekeurig ingrijpt.

Turtelboom: «De GAS-boetes zijn er voor de veiligheid, niet om te betuttelen. Leg mij eens uit wat er liberaal aan is als er elke dag tegen je gevel wordt geplast. Zo drijf je mensen uit de stad weg. Ik moet eerlijk toegeven dat er voorbeelden zijn van GAS-

boetes die te ver gaan, maar er zitten voldoende garanties in de wet.»

Privacy

Die bekommernis om privacy en individuele vrijheid lijkt ons iets waar een liberale minister van Justitie vaker mee worstelt. Net nog keurde het parlement een wet goed die telecomoperatoren verplicht om gegevens - waaronder telefoongesprekken - één jaar lang bij te houden.

Turtelboom: «Dat zijn de moeilijkste dossiers. Daarvoor was het niet geregeld en gaven mensen er weinig om. Wat niet weet, niet deert. Nu we er een periode van één jaar op plakken, reageren diezelfde mensen echter: “Zijt ge zot geworden?” Een jaar is lang in ons hoofd, maar niet in de juridische wereld. Ik zou niet willen dat een pedofiel niet veroordeeld kan worden, omdat we zijn gegevens niet bijhouden.»

«Reclameman Guillame Vanderstichelen zei onlangs op de zakenzender *KanaalZ* dat privacy de nieuwe generatiekloof wordt. Ik zet heel veel

Als je op café zit en iemand bekend komt langs, dan *tweet* je meteen een foto. In dit tijdsgewricht is het evenwicht tussen onze fundamentele rechten aan het verschuiven.»

Gaat het te ver wanneer een OCMW op Facebook controleert of steuntrekkers geen vliegtickets naar Marokko en andere dure dingen kopen, zoals in Antwerpen?

Turtelboom: «Je privacy verandert als je overheidssteun krijgt. De overheid heeft toch het recht om te weten dat je met een gezin van vier kinderen in een sociale woning woont, die je officieel als alleenstaande huurt?»

Bent u zelf ooit afgeluisterd door buitenlandse inlichtingendiensten, zoals premier Elio Di Rupo?

Turtelboom: «Ik weet het niet. Misschien ben je niet zo belangrijk als je denkt, als je niet afgeluisterd wordt. *(lacht)* Er zal toch meer gebeurd zijn dan we denken.»

Bed-and-breakfast

Wat zou u binnen tien jaar nog willen bereiken?

Turtelboom: «Ik heb nooit een plan gehad in mijn leven. Het enige plan dat ik ooit had was om piloot te worden en dat is niet gelukt. *(lacht)* Toen medestudenten vroeger droomden om over tien jaar in het parlement te zitten, keek ik altijd wat meewarig. Ik neem kansen als ze komen en vul ze zo goed mogelijk in. Het enige wat ik zeker weet, is dat ik doodgraag wil blijven werken zo lang ik gezond ben. Politiek is ook zo volatiel dat het extreem moeilijk is om te plannen. Wat omhoog gaat, gaat altijd weer naar beneden. Nu nog sneller dan vroeger.»

U droomt nog niet van een bed-and-breakfast in Brazilië?

Turtelboom: «Ik denk dat een B&B *tout court* in deze fase van mijn leven niet bij mijn temperament past. *(lacht)*»

zaken niet op Facebook, zoals familiale foto's. Ik sta dan ook op mijn recht om foto's waar ik op sta, te wissen, tenzij ik criminele feiten heb begaan. Maar tegenwoordig hebben we elf miljoen journalisten in ons land: je kan geen gsm meer kopen zonder foto toestel en internetverbinding.

Sociaal

IN AFWACHTING VAN RESTAURATIE ZWARTZUSTERKLOOSTER

Universiteitsresidentie loost afvalwater in de Dijle

Het Zwartzustersklooster is de enige universiteitsresidentie die nog niet is aangesloten op het Leuvense rioleringsnetwerk. Het afvalwater wordt nog steeds rechtstreeks in de Dijle geloosd. “Het voormalige klooster is ontzettend moeilijk om te verbouwen.”

ANTON GOEGBEUR

Het vijftiende-eeuwse klooster is beschermd erfgoed. “Als je bij een dergelijk monument werken wilt uitvoeren, dan moet dit volgens de richtlijnen van haar historiek,” aldus Jos van Lierop, de verantwoordelijke voor de exploitatie van de universiteitsresidenties. Al in 1994 plande de KU Leuven een grondige renovatie. Dat bleek toen financieel onhaalbaar en bovendien niet opportuun voor de toenmalige bewoners. Bijgevolg schoof de universiteit de modernisering van onder andere het afvoersysteem op de lange baan.

Jaren later

“We hebben een serieuze studie nodig, één die het historische karakter van het monument verenigt met ecologische duurzaamheid,” aldus van Lierop. Het Algemeen Beheer van de universiteitsresidenties

hoopt om vanaf 2017 te beginnen met de restauratie van het Zwartzustersklooster. Enerzijds om meer koten, studio's

Enige residentie die niet aangesloten is op rioleringsnetwerk

en appartementen beschikbaar te maken en anderzijds om te voldoen aan de Vlaamse wetgeving met betrekking tot het

lozen van afval in oppervlaktewater.

Een dergelijke ingreep lijkt hoog tijd, maar veel overlast is er niet. “Het lozingsdebiet is dan ook minimaal, het gaat om wastafeltjes waar af en toe tandpastawater doorheen komt,” klinkt het bij van Lierop. Ook bij de residentieverantwoordelijke Michel Vangool kwamen tot nog toe geen concrete klachten binnen. De ge-

meenteraadsfractie van Groen wil hoe dan ook dat alle gebouwen in Leuven zo snel mogelijk worden aangesloten op het rioleringsnetwerk.

Groen

“Het is sowieso gezonder en hygiënischer,” stelt Groen-gemeenteraadslid Thomas Van Oppens. “Maar de werken mogen niet ten koste gaan van de studenten die daar verblijven.”

De serieuze studie waarnaar van Lierop vraagt zal in de komende jaren een evenwicht tussen het historisch-culturele aspect, het ecologische aspect en de noden van de bewoners moeten vinden. Ten laatste tegen 2019 hoopt van Lierop dat er met de aansluiting van het Zwartzustersklooster geen druppel afvalwater van de universiteit in de Dijle vloeit. Dat wordt dus nog even afwachten.

De riolen druppelen in de Dijle

Catherine Hechter

Klimaatweek in aanloop naar klimaatneutraliteit

De derde editie van de Leuvense Klimaatweek ging afgelopen zaterdag van start. De Klimaatweek is tegelijkertijd ook het begin van een nieuw project, de vzw Leuven Klimaatneutraal 2030. Leuven wordt een week lang gebombardeerd door ecologische en culturele activiteiten.

CATHERINE HECHTER

De aftrap van de Klimaatweek werd gegeven op het Ladeuzeplein door Mohamed Ridouani, Leuvens schepen van Leefmilieu (sp.a). Daarbij werd ook de vzw Leuven Klimaatneutraal 2030 voorgesteld. De stad Leuven wil tegen 2030 volledig klimaatneutraal zijn. Dat wil zeggen dat de CO₂-uitstoot van de stad niet groter mag zijn dan wat gecompenseerd kan worden door de CO₂-opname van planten.

Met 52 stichtende leden, waaronder ook de universiteit, is het enthousiasme groot. De droom is om de stad nog aantrekkelijker te maken om in te leven en te wonen. De helft van de leden zitten ook in de raad van bestuur, wat betekent dat zij al een concreet actieplan voor hun eigen organisatie hebben om de doelstelling te halen.

Koken

Het doel van de Leuvense Klimaatweek, die loopt tot zondag 17 november, is informatie verschaffen rond een groenere levensstijl.

Het cultuurcentrum van Leuven, 30CC, heeft talloze activiteiten gepland. Filmavonden, concerten, een fietsorkest en een boekenfestival staan op het programma. Ook zullen verschillende Leuvense proffen dinsdagavond op een ecologische manier koken voor de studenten.

Tweebronnen, de Leuvense openbare bi-

“We willen geen negatief angstverhaal verkopen”

MOHAMMED RIDOUANI, SCHEPEN LEEFMILIEU

bibliotheek, organiseert tal van workshops rond verschillende thema's. Recycleren, duurzaam winkelen, het kopen en koken van seizoensgroenten en -fruit en het berekenen van je eigen voedselvoetafdruk

worden uitgelegd. Ook de KU Leuven doet mee door dinsdagmiddag een debat te houden rond het oplossen van de klimaatcrisis. Voor elk wat wils dus.

Volgens Geert Vanhorebeek, de coördinator Duurzaam Beleid van de stad Leuven, is er heel veel informatie beschikbaar, maar raakt het moeizaam tot bij de bevolking. “De mensen zijn te weinig geïnformeerd. Ze zien door het bos de bomen niet meer. Wij willen ze gericht informatie kunnen geven en dat doen we door een Klimaatweek te organiseren.”

Mobiliteit

Schepen Ridouani legt uit dat er twee grote boosdoeners zijn in Leuven. “Wij hebben twee jaar geleden een nulmeting gedaan om te weten te komen wat de grote pijnpunten zijn. Mobiliteit is goed voor 25 procent van de CO₂-uitstoot. Wagens en vrachtwagens vervuilen de lucht. We willen het openbaar vervoer vervangen door propere bussen en elektrisch vervoer. Ook het autovrij of auto-luw maken van de binnenstad is een prioriteit.”

De isolatie van huizen vormt ook een groot probleem. “Veel warmte gaat verloren omdat huizen niet goed geïsoleerd zijn. Gebouwen zorgen voor 60 procent van de CO₂-uitstoot. We gaan een ther-

mografische kaart laten maken door de daken van elke woning te fotograferen vanuit de lucht. Zo kunnen de bewoners van Leuven online de kaart raadplegen en kijken of hun huis goed geïsoleerd is of niet.”

Gewaagd

2030 is niet meer veraf en het project lijkt voor sommigen te ambitieus. Toch blijft Ridouani erin geloven. “2030 is een tastbare datum en het is bereikbaar. Heel veel mensen geloven in het project. Ik denk dat de wetgeving zal evolueren en dat de vooruitgang van de technologie ook zal helpen. We willen geen negatief angstverhaal verkopen. Als iedereen samenwerkt en als iedereen een beetje bijdraagt geraken we er.”

Ook Geert Vanhove ziet het volledig zitten. “Voor mij is het minder belangrijk om tegen 2030 volledig klimaatneutraal te zijn. De datum is van belang om de urgentie te behouden. Maar het is belangrijker om nu traag op gang te komen want eens het in beweging is gezet, kan het niet meer gestopt worden.”

Voor meer informatie rond de activiteiten die deze week worden gepland, bezoek de site www.30cc.be.

Student

GEEN CINEMATICKETS MEER IN ALMA

Alma concentreert zich op zijn corebusiness

Om de verliezen van de afgelopen jaren aan te zuiveren, verhoogt het studentenrestaurant Alma niet alleen zijn maaltijdprijzen, maar schrapt het ook de verkoop van Kinepolistickets en onderneemt het heel wat nieuwe acties.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

Het studentenrestaurant Alma ondergaat behoorlijk wat veranderingen onder het beleid van de nieuwe ceo Daniel Lips. Tot enkele weken geleden konden studenten filmtickets kopen bij Alma, maar die tijden zijn voorbij.

“De verkoop van de filmtickets biedt geen enkele toegevoegde waarde meer, zowel materieel als immaterieel,” zegt Lips. “Studenten kunnen gemakkelijk filmtickets kopen via het internet, waarom zouden ze daarvoor naar Alma komen?” Aangezien er geen winst voortvloeit uit de doorverkoop van de filmtickets, ligt het voor de hand deze activiteit te schrappen.

Risico

Ook Haroun Boujemaa vindt het schrappen van de verkoop een goede zaak. Hij is de ondervoorzitter van de raad van bestuur van Alma en stu-

dententvertegenwoordiger bij LOKO. Hij vindt dat het risico te hoog is in vergelijking met het rendement. “Doordat er geen winstmarge is op de verkoop van Kinepolistickets kan Alma een aanzienlijk verlies maken indien er bij de aankoop tickets verloren gaan. Alma mag en kan niet aan dergelijk groot risico blootgesteld worden.”

Back to the core

Alma wil zich concentreren op zijn *corebusiness*, namelijk maaltijden aanbieden aan de studenten en het personeel van de universitaire gemeenschap. Dat wil de keten bereiken door middel van heel wat nieuwe acties.

“Het succes van de Alm-atune heeft onze verwachtingen overtroffen,” vertelt Lips met trots. Op dinsdagavond kon de student al etend aan een gedekte tafel genieten van een liveoptreden en een gratis fles wijn.

.....
“De verkoop van de filmtickets biedt geen enkele toegevoegde waarde”

DANIËL LIPS, CEO ALMA

.....
De komende vier woensdagen biedt Alma 2 een maaltijd aan die klaargemaakt is met bier

Daarnaast is er ook de Almabon die de student 's middags krijgt bij aankoop van een belegd broodje, waarmee 's avonds de aankoop van een warme maaltijd 10 eurocent goedkoper is. De nieuwste actie heet Koken met Bier.

De komende vier woensdagen biedt Alma 2 een maal-

tijd aan die klaargemaakt is met bier en bovendien geserveerd wordt met een glas van het desbetreffende bier van het vat. Het bierglas wordt gratis als souvenir meegegeven.

De almabon loopt tot 20/12/13

Karolien Wilmoets

STUDENT

Persvers

Habemus Beiaardcantus?

Er wordt gewerkt aan een Beiaardcantus. Dat bevestigt Toon Huls, activiteitencoördinator bij de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO. De definitieve datum is nog niet vastgelegd, maar de aanvraag bij het Leuvense stadsbestuur is alvast ingediend voor 2 april. De massacantus wordt om de paar jaren georganiseerd en steevast begeleid door de beiaard van de universiteitsbibliotheek. Of de cantus zal doorgaan, hangt af van het fiat van het stadsbestuur.

Preparee prepareet presessen

De Leuvense studenten van het improvisatietheater Preparee zullen over twee weken enkele presessen tegen elkaar uitspelen. De presessen van Ekonomika, Politika, VRG en VTK worden dan gedoopt in het improvisatiegebeuren. “Elke preses zal met twee ervaren Prepareeacteurs sketches doen van ongeveer vijf minuten,” vertelt Jules Jordens, de promoverantwoordelijke van Preparee. “Het publiek mag op die avond suggesties doen over bijvoorbeeld locaties of voorwerpen, en daar spelen de acteurs op in.” Helemaal voor de leeuven worden de presessen niet gegooid. Ze hebben al enkele trainingen gehad waarop ze de *basics* van het improvisatietheater leerden.

Wina wordt oud

Wina, de kring van de wiskunde-, natuurkunde- en informaticastudenten gaat dit jaar haar vijftigste levensjaar in. Om dat te vieren organiseren zij deze weken enkele lezingen van oud-winezen. Onder andere Johan Thijs, ceo van KBC is al langsgeskomen. Steven Stroeykens, wetenschapsjournalist van *De Standaard* en Alain Verschoren, de rector van de Universiteit Antwerpen en het hoofd van het FWO zullen ook nog komen spreken. Volgende week worden de eerste vaten gekraakt van een Winabier dat speciaal voor deze gelegenheid gebrouwd is. In het tweede semester zal er nog een lustrumweek gevuld worden met allerlei activiteiten.

Cultuur

UUR KULTUUR STEVEN DELANNOYE

Een fascinerend geluid

Saxofonist Steven Delannoye is musician in residence aan de KU Leuven. Met zijn project DelVitaGroup XL probeert hij een huwelijk te smeden tussen jazz en klassieke muziek. Onder het wakend oog van het UUR KULTUUR werd dat huwelijk afgelopen woensdag voor het eerst geconsumeerd in de grote aula van het Maria-Theresiacollege.

GEERT JANSSEN

Jazz en klassieke muziek, toch een beetje een vreemde alliantie? Akkoord, het zijn beide weinig commerciële muziekgenres met een al dan niet terecht *highbrow* imago. Anderzijds staat klassieke muziek al jaren op dat verhoogje en was jazz amper een eeuw geleden nog muziek om bordelen en duistere kroegen op te vrolijkken.

Toch wordt er al best lang gezocht naar een symbiose tussen jazz en klassiek. *Godfather* George Gershwin schreef in 1924 het stuk *Rhapsody In Blue*, dat geldt als een vroege poging. In 1957 lanceerde de Amerikaanse componist Gunther Schuller het idee van *The Third Stream*, een gloednieuw genre dat moest bestaan uit gelijke delen – jawel – jazz en klassiek. Veel platen van de legendarische contrabassist Charles Mingus vallen te categoriseren als *Third Stream*.

Grillig

Om maar te zeggen dat Steven Delannoye woensdag waarschijnlijk wel wist dat hij tegen een rijke traditie moest opboksen. Hij koos ervoor stukken van Belgische impressionistische componisten te bewerken. Daarvoor upgradeerde hij zijn DelVitaGroup tot DelVitaGroup XL door er een houtblazersensemble aan toe te voegen. In die bezetting werd de plaat *Yip & Yang* opgenomen. Het UUR KULTUUR dubbelde dan ook als cd-presentatie. Helaas was de cd zelf door praktische bezwaren in Hannover blijven steken. Spijtig ook dat de grote aula van het Maria Theresiacollege niet was heruitgevonden als bordeel.

Het concert werd afgetrapt met de jazzkern van de groep, die twee energieke melodieuze stukken leven inblies. Nergens te grillig, nergens te mak. Zo hebben wij onze jazz graag. Daarna mochten de houtblazers mee het podium op. Het leverde een fascinerend geluid op, maar het was niet altijd even geslaagd.

Hoekig

Soms speelden *jazzers* en klassici om beurten, dan weer werd er naar hartenlust door elkaar heen gemusiceerd. De combinatie

.....
Nergens te grillig, nergens te mak. Zo hebben wij onze jazz graag

van hoekige jazz en meer ronde klassieke muziek leverde een vreemde vormtotaal op. Zeer vaak recht in de roos, maar af en toe flagrant ernaast.

Middenin al deze muzikale probeersels was Steven Delannoye zelf de ster van de avond, hoe bescheiden hij zelf ook overkwam. Lag het aan de premiërestress of heeft hij een zenuwachtige aard? Hoe dan ook, 's mans nerveuze bindtasten verhoogden enkel zijn acute schattigheid. Al bij al toch nog een geslaagde avond.

Steven Delannoye (links) en broer Peter (rechts)

Catherine Hechter

Mark Lanegan Duisternis is het sleutelwoord

Elke Leuvense student maakt wel eens een uitstap naar de grote wereld buiten Leuven. Soms zelfs om te verdrinken in het Belgische cultuur aanbod. Zo strekten ook wij onze benen vorige week om in Brussel de prins der duisternis Mark Lanegan op te zoeken. We bleven naar adem happend achter op het droge.

SIMON THYS EN ERNEST DE CLERCK

Flagey is een locatie die Mark Lanegan alleen maar eer aandoeft met drank uit glazen, comfortabele stoelen en slechts Duvel en Vedett als gulden levensvocht. We nemen plaats en wachten vol ongeduld op het voorkomen van meneer Lanegan.

Maar alvorens we de verpersoonlijking van de melancholie aan het werk te zien kregen, was het de beurt aan maar liefst twee voorprogramma's. Brusselaar Lyenn, die we al kennen van de Mark Lanegan Band en de ijzersterke Belgische groep Dans Dans, deed het ditmaal alleen. Met een stembereik om

u tegen te zeggen bracht hij alles eenzelfvuldig, maar veel verrassends kregen we voor de rest niet.

Niet veel later was het de beurt aan Duke Garwood, die eveneens niet veel meer bracht dan een knap staaltje gitaarwerk. Even later keren zowel Lyenn als Garwood weder om rockveteraan Lanegan te ondersteunen.

Gehuld in zwart, neemt hij zijn klassieke statische pose vergezeld door een cellist, een violist en Fielder, de gitarist. Openen doet hij met *War Memorial*, gevolgd door *Mescalito* waar de drums vervangen worden door ritmisch geschudde maracas

waardoor deze drugssong minder dreunend wordt, maar eens zo neerslachtig en diep. De strijkers vullen de leemtes vanaf *When Your Number Isn't Up*, en het nummer sleurt ons mee door elke plas waar Lanegan kniehoog in stond. Ook *One Hundred Days* van het magistrale *Bubblegum*, grijpt ons bij de keel en eindigt met een zucht van Lanegan die uit de onderwereld lijkt te ontsnappen. Mark Lanegan en zijn muziek zijn getekend door het leven, tot de dood ons van hem scheidt.

Zwaarmoedig euforisch

Solitaire van de coverplaat *Imitations* klonk dan weer net iets te melig en ook *The Cherry Tree Carol* kon ons niet in bekoring leiden. In scherp contrast daarmee staat *The Gravedigger's Song* dat als universeel Allerzielenlied zou kunnen dienen. Het nummer werd orkestraal ingetoomd, maar walste ons nog net zo treurig plat. Als maneschijn in de

nacht was *Satellite of Love* het lichtpuntje gedurende het optreden, een nobel eerbetoon aan Lou Reed dat zeer gewaardeerd werd door het publiek.

.....
De verpersoonlijking van de melancholie

Voor de bisnummers kwam de man van weinig woorden terug met *Halo of Ashes*, een nummer van zijn vroegere band Screaming Trees. Het lied werd enkel door Fielder ondersteund met krachtige riffs die het publiek wakker schudde uit de Lanegan-roes. Duisternis was het sleutelwoord en zwaarmoedig euforisch verlieten we Flagey.

Cultuur

MICHEL COCXIE IN M

Bloed mengt mooi met goud

Museum M pakt uit met een grote en ambitieuze tentoonstelling. Michiel Coxie is al meer dan vier eeuwen dood en zo goed als vergeten. M haalt hem nu weer onder het stof vandaan en tracht de kunstgeschiedenis te herschrijven. "Het museum moet vernieuwend zijn."

ERNEST DE CLERCK

Op woensdagvoormiddag worden we in Museum M vriendelijk onthaald op een stevige combinatie koffie en kunst vergezeld van een speech. Tot onze opluchting was die kort, krachtig en tweetaalig. We onthielden dat de nieuwe directeur, Luc Delrue, veel ambitie heeft, en dat het museum vernieuwend moet zijn.

Prachtige beeltenis van de onthoofde Cyrus

De tentoonstelling en het bijbehorende boek heten, tamelijk hoogdravend, "De Vlaamse Rafaël". Maar heeft u ooit van Michiel Coxie gehoord? "In de zestiende eeuw was hij bijzonder bekend en gewaardeerd,"

lucht gegrepen want, vervolgt Jonckheere, "Coxie had een indrukwekkende carrière in Rome en kreeg zelfs opdrachten in de Sint-Pietersbasiliek."

Belangrijker blijkt echter op het eerste gezicht de minder in het oog springende *Grot van Plato*. Een hoofd is te groot, de compositie lijkt in een bedrieglijke oogopslag verwarrend en de aandacht van de bezoeker is al vervlogen. Professor Jonckheere is echter ongevoelig voor dergelijk slap gedrag. "De *Grot van Plato* mag beschouwd worden als het artistieke manifest van Coxie." Jammer dat we daar even overkeken. Het toont zijn kennis van de oudheid, de Italiaanse meesters en de klassieke filosofie en verbindt het met een vleugje Vlaams, primitief bloed. "Een echte homo universalis."

Gelukkig is er voor de liefhebber van hersenloze actie ook nog

Heeft u ooit van Michiel Coxie gehoord?

David en Goliath

De tentoonstelling begint met een schilderij dat David en Goliath afbeeldt. "Het is een metafoor voor Coxies werk," vertelt Jonckheere. Hij bedoelt daarmee dat de kleine man uit de zuidelijke Nederlanden de grote reuzen van de schilderkunst aankan. David, de kleine herdersjongen, neemt het zwaard in de hand en onthoofdt de reus Goliath. Die metafoor is niet helemaal uit de

het gigantische wandtapijt in zaal 23. Daar kan men onmogelijk naast kijken. Wie eerder al het hoofd licht voelde worden van moordlust na de onthoofding van Goliath kan zijn hart ophalen bij het ragfijne en monsterlijk grote

Kalina De Blauwe

wandtapijt waarop Cyrus afgebeeld wordt. "Wie een lucifer onder het tapijt houdt, eindigt met een kilo puur goud," voegt Jonckheere er aan toe. De prachtige

beeltenis van de onthoofde Cyrus staart machteloos de toeschouwer aan terwijl het wordt ondergedompeld in een gouden recipiënt vol bloed. We voelen ons alsof we zelf het zwaard vasthouden. Bovendien hangt het prachtige werk in een monumentale zaal die het alle eer aandoet. Er zijn bankjes, dus ga gerust even zitten.

Goddelijke lammeren

Michiel Coxie viel op zijn drieënnegentigste van een stelling in het Stadhuis van Antwerpen, waar hij een van zijn schilderijen aan het restaureren was. Hij bleef nog drie dagen leven voordat hij uiteinde-

Volgende keer de echte Rafaël?

lijk de geest gaf. De oude schilder bleef maar ademen. Hetzelfde kan gezegd worden van enkele van zijn werken. Het laatste werk, in de laatste zaal, is het meest bekende. De kopie van *Het Lam Gods* verraste ons niet. Toch mag gezegd worden dat de woorden van Luc Delrue misschien niet gelogen waren. Het lijkt er inderdaad op dat M bijzonder veel ambitie heeft. Volgende keer de echte Rafaël?

Kalina De Blauwe

Cultuur

RECENSIE DE JEUGD VAN TEGENWOORDIG

Donderdag is visjesdag

Wanneer De Jeugd Van Tegenwoordig in België optreedt, weten ze dat ze voor weinig verrassingen zullen staan. Wanneer Belgen naar De Jeugd Van Tegenwoordig gaan, weten ze dat ze op hun wenken bediend zullen worden. "Leufje, we gaan een één-tweetje doen zoals ze dat in Nederland noemen."

QUINTEN EVENS

Ongeveer een jaar na de heropening van Het Depot krijgt het Martelarenplein meer dan eens bezoek van grote namen. De Jeugd Van Tegenwoordig mag dan niet meteen de allure hebben van een Seasick Steve, men kan op zijn minst zeggen dat ze nog steeds vertoeven op de hoofdpodia van een hoop belangrijke festivals. Dat het concert

bestond uit een fijne mix van studenten, tieners en enkele Nederlanders, hapte onmiddellijk toe als een hongerige school vissen. Teruggooien? Nee, de vier ervaren entertainers zochten om de paar nummers interactie op met het publiek door herhaaldelijk te vragen of we er nog wel zin in hadden. "Ja natuurlijk," klonk het dan enthousiast.

Dj-set

Het viel op hoe dansbaar sommige nummers van het nieuwste album live overkwamen. Bas Bron, vaste producer van De Jeugd Van Tegenwoordig, is mee met zijn tijd en liet geregeld een stevige *dubstepbeat* of een *clap* vallen. Nummer als *Space Koibois* en *Bewuste sabotage* hadden gemakkelijk in een dj-set kunnen voorkomen.

Dat betekent niet dat De Jeugd de perfectie vertegenwoordigde op het podium. Soms werden nummers wat slordig afgesloten en het improvisatoire gespeel met synths en teksten kwam niet altijd even vlot over. De beat die ze op een paar momenten lieten hangen, vertraagde en verveelde zelfs enkele

relatief snel uitverkocht was, mag dan ook geen verrassing heten.

Door met *Hollereer* de zaal binnen te stormen liet De Jeugd er geen twijfel over bestaan waar het feestje zou plaatsvinden. Het publiek, dat

le keren. De drie rappers zijn ook niet de beste zangers. Toen Willie Wartaal begon te zingen in een microfoon zonder autotune viel meteen op dat hij het niet zou redden.

Onvolwassen

De vier jongens hebben echter een ongelooflijke *souplesse* gekweekt sinds ze in het voorprogramma van Snoop Dogg stonden. De microfoon was in een wip gewisseld, er werd geglimlacht en de *bröfst* met Bas Bron was veelbetekenend. Het kwartet bestaat nog altijd uit twaalfjarigen die samen de hele tijd grapjes uithalen met nietsvermoedende voorbijgan-

gers. Dat plezier straalde af op het publiek; als Wiwa even het publiek moest vertegenwoordigen van Faberay, ging het hek van de dam.

Tot slot het voorprogramma: misschien de enige verrassing van de avond. De Jeugd had Falco Benz meegenomen. "Een beetje 2Fabiola," zei iemand in het publiek, en dat was geen onterechte opmerking. De man liet het publiek golven met housebeats en claps die al even strak waren als zijn maatpak. Op veel momenten knipoogde hij naar Baauer, Rustie en landgenoot Bakermat. De enige link die gelegd kon worden met De Jeugd was zijn synthspel:

Vincent Peeters

Perfectie niet vertegenwoordigd op het podium

het zal niet veel gescheeld hebben of Bas Bron had exact dezelfde instellingen gebruikt. Een interessante inleiding op een *solid* optreden.

Leuven wordt speelplaats

Playground is het Leuvense kunstenfestival georganiseerd door Museum M en kunstencentrum STUK. Het gerenommeerde festival focust zich op de kruisbestuivingen tussen beeldende kunst en podiumkunst. Dit weekend vond de zevende editie plaats, met dit jaar een hogere toegankelijkheid naar kinderen toe.

MARGOT DE BOECK EN LUCAS DE JONG

In Museum M vonden talloze activiteiten plaats. Hoogtepunt was wel de performance "Yes!" van Carly Wijs en Marijke van Warmerdam, gebaseerd op de biografie van schrijver James Joyce. De voorstelling vertelt het verhaal van de liefde tussen een vrouw en twee mannen, en is een zeven uur durende loop van een uur durende theatervoorstelling in een museumzaal. Het publiek kan dus binnen en buiten op elk moment en bovendien zelf beslissen waar het staat of zit – of ligt. Dit maakt dat de opvoering er telkens anders uitziet.

Een andere opmerkelijke performance in M was "Clean Air", van de Duitse kunstenaar Grace Schwindt. De bevreemdende opvoering gaat over hoe de mens zich in de bergen terugtrekt om geest en lichaam te zuiveren. Dit wordt verbonden aan de in de negentiende eeuw opkomende trend van Joden om de Alpen als favoriete vakantiebestemming te kiezen. Met dans, tekst en een

bol wol wordt getoond hoe bepaalde symbolen doorheen de geschiedenis terugkomen, maar andere betekenissen krijgen. Een jonge en een oude performer geven uiting aan dit generatieconflict. Beklijvend en misschien te dens op sommige momenten, maar de kille overtuiging dat de performance een explosie aan gevoelige betekenissen verbergt overheerst aan het eind.

Interventies

Zaterdag vertrok om drie uur een parade van kunstzinnige kostuums, gemaakt door Clédat & Petitpierre, een berucht Frans kunstenaarsduo. De kostuums werden van 1 tot 11 november tentoongesteld in Museum M, en zijn levensgrote verwijzingen naar figuren uit de 20e eeuwse schilderkunst, zoals "De Schreeuw" van Munch. Vrijwilligers droegen deze pakken in een stoet die van het museum langs het stadspark naar STUK liep. De kleurrijke figuren vielen op in de grijze stad. Omwonenden kwamen nieuwsgierig uit hun huis, toevallige voorbijgangers waren blij verrast. Een hele reeks enthousiaste-

lingen volgde de kleurrijke stoet. Wij betrapten ons op de gedachte dat kunst inderdaad verbindt. Werkmensen, student en lachende kleuter tekenden present.

Dat Playground niet alleen van Museum M en STUK haar speelterrein wilde maken, bleek ook uit de performance "Winterreise"

de grenzen tussen drama en realiteit, een kleurrijk feestje. Ook de kinderdansvoorstelling "Move" van kunstenaarsduo Annabel Schellekens en Giulia Survantes, met een decor dat heel erg als een Twisterspel aandoet, is een veruitwendiging van de scène als speelterrein.

Toch is Playground geen kinderkunstenfestival. "Deze invalshoek is eerder toevallig gekomen omdat deze lijn in de organisch gegroeide programmatie opviel", merkt communicatieverantwoordelijke Frank Geypens van STUK op. Met de absurdistische spelshow "27 Gnosis" van Michael Portnoy en danschoreografie "Nowhere and everywhere at the same time" van William Forsythe was er dan ook zeker ruimte voor meer uitdagend en experimenteel werk.

Hans Empereur van STUK merkt ten slotte op dat de opkomst hoger was dan vorige jaren. "Op zaterdag waren er een 150 à 200-tal bezoekers. Alle voorstellingen waren uitverkocht. Dat komt misschien omdat we de programmatie dit jaar in een week samenballen in de plaats van in een week, zoals de vorige jaren."

Playground slaagt erin om kunst in verschillende contexten te tonen, en kan zowel om zijn speelsheid als om zijn kleurrijke veelzijdigheid een breder publiek warm maken voor experiment. Een festival dat zijn naam waardig is.

Kunst verbindt. Werkmensen, student en lachende kleuter tekenden present.

van Gerard Herman. Een ijscofkar reed, begeleid door een psychedelische sound, door de straten en verkocht ijs in een weer dat daar absoluut niet op voorzien was.

Kinderkunst

In STUK zette het festival zich verder met de musicalfilm "Props for drama: suspension of disbelief" van het opkomende kunstenaarsduo Sarah en Charles – een korte video over

Menu v/d week

11 - 15/11/2013

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

 = vegetarisch

maandag	
gesloten.	
dinsdag	
<h3 style="text-align: center;">Alm-a-tune</h3> <p style="text-align: center;">In Alma 1 's avonds een live optreden, een gedekte tafel en een gratis fles wijn(*)!</p> <p style="text-align: center;">(*) Rood of wit naar keuze, per 4 personen.</p>	
Beenham met provencaalse saus	€ 4.10
Kalkoenstoverij met patersbier, groentenmengeling en denappeltjes	€ 5.80
Omelet natuur spinazie in room en rissoleépatatjes	€ 5.30
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 4.10
Spaghetti bolognese klein A1+A2	€ 3.10
woensdag	
<div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="background-color: yellow; padding: 5px; font-weight: bold; margin-right: 10px;">1 gratis Leffe & glas als souvenir</div> <div style="text-align: center;"> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold;">in Alma 2</p> </div> </div>	
<p>Blinde vink met sausje van Leffe, torentjesbloemkool met worteltjes, aardappelrösti en Bruine Leffe van het vat</p> <p style="text-align: right; font-weight: bold;">€ 4,50 <small>studentenprijs</small></p>	
Kippenbout met currysous en ananasring	€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 3.10
Vegetarische loempia met zoetzure kerrie en basmatirijst	€ 4.10
Verse visfilet met witte wijnsaus en spinazie	€ 5.80
donderdag	
Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	€ 5.30
Hamburger met ketchupsaus en erwten	€ 3.10
Spaghetti bolognese groot	€ 4.10
Steak met peperroomsaus en vichywortelen	€ 5.80
vrijdag	
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokkjes	€ 5.30
Koninginnenhapje	€ 4.10
Luike pens met rode kool	€ 3.10
Gebraden haantje met roze pepersaus en slaatje	A1+A3 € 5.80

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

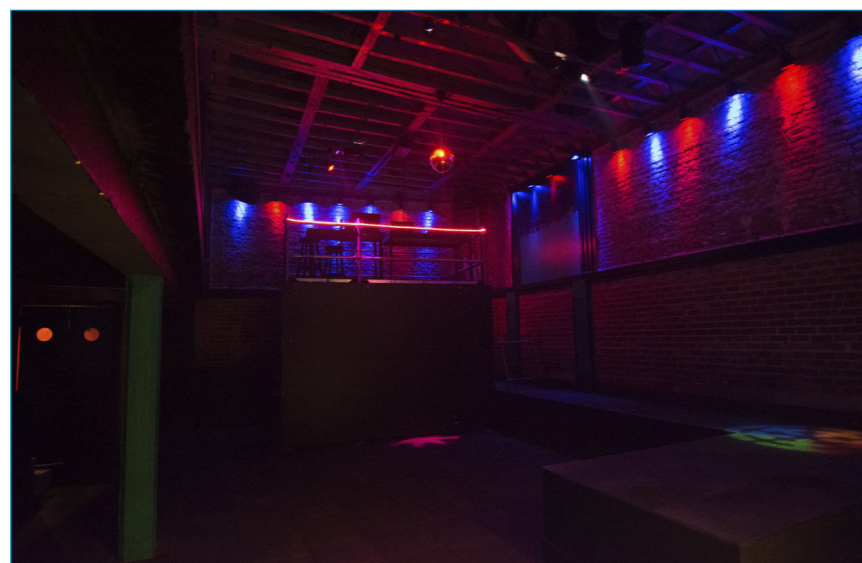
de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

**€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend**

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting.**

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

NICK DE FLIK ECO-TIP Spaar energie, rij zonder fietsverlichting

Leuvens studententeam ontwikkelt revolutionaire bladluisverschrikker

Leuven Klimaatneutraal Kever Jan Fabre moet kijken voor zonnepaneel

Als een van de eerste beleidsdaden haalt rector Rik Torfs de banden met het Vaticaan terug aan: "De KU Leuven moet een voortrekkersrol durven spelen in Rome"

Veto Trakteert

Knip deze bon uit en druk deze Veto gratis af in kleur op peperduur
fotopapier bij een Copycenter naar keuze. Lang leve Moeder Natuur!

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
[www.twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Jaargang 40 - Nummer 07
Maandag 11 november 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Jens "Tripel Karmeliet" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Talisker" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Karolien "Cuba Libre" Wilmots, Ernest "Blauwe Chimay" De Clerck, Quinten "Pipeline" Evens, Korneel "Leffe Blond" De Schamp, Evamaretto Schalbroeck

Schrijvers:

Jens "Goldstrike" Meijen, Hanne "Kidibul" Van Espen, Margot "Witte Martini" De Boeck, Lucas "Cuberdonjenever" De Jong, Sam "Bloody Mary" Rijnders, Tobias "Orval" Geerincx, Mai "Mojito" Terryn, Litsa "Gin Gini" Hellings, Nils "Glen Elgin" De Neubourg, Catherine

"Champagne" Hechter, Anton "Limoncello" Goegebeur, Anne-Sophie "Safari" De Witte, Geert "Duvel" Janssen, Simon "Fris Pintje" Thys, Brecht "Westmalle Dubbel" Castel, Penelope "Heineken" Bergkamp

Fotografen:

Caroline "Bailey's Coffee" Van Rhee, Thomas "Long Island Ice Tea" Thielemans, Simon "Flugel" Leclercq, Catherine Hechter, Kalina "Omer" De Blauwe, Vincent "Hopus" Peeters, Andrew "Maker's Mark" Snowball

Tekenaars:

Simon "Absint" Englebert, Liesa "Cava" Olislaegers, Karolien "Hoegaarden" Favoreel, Jeroen "Whisky Cola"

Baert, Thomas "Chateau Gazin 1989" in 'T Veld

Dtp:

Frank Pietermaat, Jens Cardinaels

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Mai Terryn, Quinten Evens, Frank Pietermaat

IT:

Joachim "H2O" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter "Sint-Bernardus" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij: Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overseerijningen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, favoriete alcoholische drankje) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De Jeugd van Tegenwoordig

“We verkopen varkensanussen”

Andrew Snowball

Van links naar rechts: Faberyayo, Willie Wartaal en Vjèze Fur van De Jeugd van Tegenwoordig: “Bij elke stap die je naar de vernieling zet, voel je dat je het de dag nadien dubbel op je rekening krijgt.”

De Jeugd van Tegenwoordig heeft met “Ja, Natúúrlíjk” een vierde plaat klaar en ze speelden donderdag Het Depot plat. Reden genoeg dus om de enfants terribles van de nederhop op de rooster te leggen.

PENELOPE BERGKAMP EN BRECHT CASTEL

Jullie waren onlangs te gast in de talkshow Café Corsari en toen bleek dat presentator Tomas De Soete jullie nieuwe plaat nog niet had beluisterd. Heeft hij dat intussen wel gedaan?

Willie Wartaal: «Ik denk niet dat hij dat al heeft gedaan.»

Vjèze Fur: «Het interesseert ons ook niet.»

Wiwa: «Hij is namelijk – shit, ik ben het woord kwijt voor onbekwaam...»

Veto heeft jullie plaat wel beluisterd. Zijn jullie na het vrolijke Sterrenstof weer neergedaald op deze donkere planeet?

Vjèze: «Daar heb je wel een beetje gelijk in, maar we gingen niet bewust op zoek naar duisterder. Dit is er uitgekomen. Ik denk ook dat als we een tijdje vrolijke nummers hebben gemaakt, dat wij dan automatisch op een punt komen en weer iets nieuws willen doen.»

In jullie nieuwe single De Formule doe jij, Wiwa, een “Kleine shout-out naar De Machine” – jullie tweede plaat, – en dus niet naar De La-

chende Derde. Is dat omdat jullie dat de beste plaat vonden?

Wiwa: «Nee, gewoon omdat ik het een hele leuke tijd vond, die heel leip was. En het was ook gewoon een tijd waarin mensen met

“Het was heel gezellig, maar ook destructief”

z’n allen massaal dachten: “Oh, ze zijn wel heel goed.” Het is eigenlijk zeggen van “hè, weet je nog dat je ons goed vond, we zijn nog steeds goed”.»

Hadden jullie bij Get Spanish achteraf het gevoel dat dat misschien een beetje té homo was?

Wiwa: «Weet je wat het ding is met Get Spanish? Dat zou je erover kunnen zeggen, maar het nummer, de muziek, onze teksten

en daarbij de videoclip dat is wel een van onze beste *affe* concepten. Het klopt wel. Het klopt beter dan heel veel van onze dingen.»

Vjèze: «We zaten in de studio en we dachten: gaan we dit doen? Ik was weer aan het zeuren en toen zeiden de anderen: “Ja, dit gaan we doen.” En toen zaten we er in. Het beviel ons. Bij mij heeft het een tijdje geduurd, maar op een gegeven moment zat het er toch wel in.»

In de tweede single van “Ja, Natuurlijk!” Barkie, zit een duidelijke quote van de vermoorde rechtse politicus Pim Fortuyn: “Heb er zin an - at your service”. Is dat een bewuste keuze?

Wiwa: «Ja, alles is sowieso altijd een bewuste keuze. Je kunt heel veel zeggen over Fortuyn, over zijn kleding, over zijn auto, maar de uitspraak “Ik heb er zin an” is heerlijk.»

Yayo: «Het is nu serieus de eerste keer dat iemand opmerkt dat dat een quote van Fortuyn is. Er was toen ie dat gezegd had ook een discussie over waar het nu vandaan komt. Het was, geloof ik, zo dat rijke mensen dan iets typisch uit de woordenschat van arme mensen gebruiken om onder elkaar te communiceren.»

Dus verwijzen jullie met die quote dan ook naar de vrije meningsuiting?

Yayo: «Nee, het is gewoon een grapje.»

Wiwa: «Wel een hele goeie! Maar het is ook wel leuk dat jij er nu zo over nadenkt. Dat speelt ook wel een beetje

mee. Dat je op een hele leuke manier mensen kunt laten nadenken.»

Yayo: «En ze het hoofd op hol kunt brengen.»

Wiwa: «Je hoeft niet per se heel erg met de tekst bezig te zijn. Dat wil jij doen, maar dat hoeft niet.»

Destructief

Het nummer Benden komt op ons over als een stoot in de maag. Was er nood om ook de andere kant van de medaille te laten zien?

Vjèze: «Ja, op het moment zelf waren we redelijk destructief.

“Tomas De Soete is onbekwaam”

We waren in die modus en het viel gewoon heel mooi samen met de muziek. Het klopte gewoon. We waren naar een festival geweest...»

Yayo: «We hadden champagne gedronken. We waren al twee of drie dagen bezig.»

Het was echt een donker moment?

Vjèze: «Ja, destructief gewoon. Het was wel heel gezellig, maar

ook wel destructief. Dat je misschien wakker wordt en een glas in je handen hebt. Dat soort dingen.»

Yayo: «Als je een kater hebt, voel je je soms weer cool. Toch wil je liever niet drinken. Maar je drinkt toch een drankje. En een tweede. Bij elke stap die je naar de vernieling zet, voel je dat je het de dag nadien dubbel op je rekening krijgt.»

Vjèze: «Je voelt dat je gaat neerstorten. Je hebt de keuze om nog door te gaan of in te storten.»

Wiwa: «We hebben maar een paar thema’s, hè.»

Yayo: «Het leven en de dood.»

Vjèze: «(Rapt) Het leven, de dood, de straat en de goot. Soms eet je niks, soms verdien je brood.»

Er komt binnenkort een tv-documentaire over jullie. Het is al bekend dat Herman Brusselmans erin voorkomt...

Vjèze: «Hij komt er inderdaad in voor.»

Met z’n drieën: «Hij rapt zelfs!»

Jullie hebben alle drie naast De Jeugd ook nog andere activiteiten: presenteren (Wiwa), mode (Vjèze), schrijven (Yayo) etc. Is De Jeugd dan een soort vehikel om dat ene creatieve te doen wat jullie gemeenschappelijk hebben? Waar jullie altijd naar terug komen als een soort veilige thuis?

Wiwa: «Je ziet het goed. Dat is precies wat het is. Het is net zoals die bende criminelen die varkensanussen verkopen als calamares, om daarvan weer vrouwen het land in te kunnen smokkelen.»

Yayo: «De calamares en de vrouwen zijn dan respectievelijk De Jeugd van Tegenwoordig en mode, schrijven...»

Wiwa: «Calamares is echt De Jeugd! We verkopen jullie varkensanussen.»

Jij bent onlangs als reporter naar het buitenland geweest, Wiwa?

Wiwa: «Ik ben met UNICEF naar Sierra Leone gegaan. Daar heb ik een meisje geïnterviewd dat de laatste jaren haar moeder en haar broertje heeft verloren.»

Het is jullie vierde keer in Het Depot. Herinneren jullie de vorige optredens hier nog?

Met z’n drieën: «Ja, ja, ja!»

Vjèze: «Toen was het hier heel anders. Heel gezellig.»

Yayo: «Ja, we zijn heel blij dat het opgeknapt is, maar de sfeer was wel wat warmer en bourgondischer.»

Vjèze: «Het geluid is nu wel super goed.»